

ĐỊA VỊ LÀM CON ⁴

 Anh Neville, và chúc buổi chiều, đúng hơn là, buổi tối tốt lành, với các bạn yêu quý của chúng tôi, chúng tôi rất vui mừng được trở lại đây trong nhà thờ tối nay. Nóng lên một chút, và vì thế chúng ta sẽ cố gắng đi thật nhanh như có thể được, đi thẳng ngay vào Sứ điệp.

Trước hết, chúng tôi có một vài thông báo, và một—một lời nhờ cầu nguyện đặc biệt. Tôi đã có những bức thư của các bạn ở phía sau đó, mà đã được đưa ra, và về người chị mà cảm thấy có khối u trong não. Và có một người nữa ở Louisville; và anh trai của mục sư khác, cha anh bị cơn đau tim; và có nhiều, nhiều người đau ốm trên thế giới ngày nay. Nhiều người đang gọi đến và chúng ta nhất định phải cầu nguyện cho họ hết lòng, để Đức Chúa Trời sẽ giúp chúng ta.

Thường thường gần như chín mươi lăm phần trăm chúc vụ của tôi thì luôn luôn là, cầu nguyện cho người đau, các bạn thấy đó, nhưng tôi—tôi chỉ phần nào có một—phần nào có một quan điểm nhỏ rằng...Tôi vẫn cầu nguyện cho người đau, bây giờ, nên nhớ điều đó. Điều đó diễn ra đúng với nó. Nhưng, ô, nếu như chúng ta có thể hiểu được vị trí giáo—giáo hội đặt ở nơi đâu, thế thì, và lập cho có thứ tự để chúng ta có thể làm việc, các bạn hiểu đây. Năm được để tổ chức, đây, để mọi việc cho ăn ý với nhau.

Điều gì khác vừa đánh động lòng tôi, cách đây một lúc. Đó là khi một cựu chiến binh già nhỏ bé, một cánh tay của ông hầu như bị bắn bay đi, một chân gần như đứt lìa. Ông ấy không ở gần đây để nghe tôi nói ngay lúc này. Nhưng là một ông hoàng thật, với cái tên là Roy Roberson, và một người trong ban trị sự của chúng ta ở hội thánh ở đây, và một Cơ-đốc nhân cao quý. Ông đã bước ra ngay đó, và nói, “Anh Branham, đừng quên Tổng thống.” Nói, “Tôi cảm thấy thương cảm khi ông đã bước đi,” thấy trên tivi, “ông đang bước ra khỏi máy bay, nước mắt lăn xuống má, và miệng ông bị méo một bên.” Các bạn biết đấy, ông đã ở ngay đó với Roy và họ, ở trong cuộc—cuộc chiến ấy.

Cho dù bạn khác chính kiến với ông, ông vẫn là Tổng thống của chúng ta. Vâng, thưa quý vị. Phần tôi, tôi không phải là người của đảng Dân chủ hay Cộng hòa. Tôi là Cơ-đốc nhân. Nhưng tôi—tôi nói với các bạn, tôi tất nhiên có sự ngưỡng mộ vô cùng dành cho—cho Tổng thống Dwight Eisenhower. Thưa quý vị, ông chắc chắn là con người vĩ đại, theo cách nghĩ của—của tôi. Nếu ông tranh cử lại, tôi đã bầu cho ông, tôi ắt sẽ bầu cho ông lần nữa. Đúng thế. Tôi không quan tâm nếu ông đã—nếu ông đã một trăm tuổi đi nữa, tôi vẫn sẽ bầu cho ông, bởi vì tôi thích ông. Và chúng ta hãy nhớ đến ông trong lời cầu nguyện của mình tối nay.

J. T., tôi thật sự ưa thích buổi nhóm tốt đẹp đó, tất cả các anh, anh và Anh Willard đã tổ chức tuần qua. Nếu tôi từ bên ngoài bước vào, hết thảy các anh sẽ nói, “Tốt, Anh Branham này, anh biết, *như vậy như vậy*.” Nhưng tốt hơn chỉ nên đứng bên ngoài và lắng nghe các anh, các anh hiểu không? [Anh Branham cười—Bt.] Được rồi. Vì vậy, rất tốt.

Tôi đã có một số lời đề nghị giúp đỡ cho một số nhà thờ, nếu tất cả anh em đều muốn chúng, nếu anh em sẵn sàng để đi chân bầy bầy giờ, nếu anh em đã có được sự huấn luyện của mình. Và, điều mà, tôi tin anh em có, và tất cả đã được giải quyết. Tôi đã nhận được một lời đề nghị giúp đỡ ở tiểu bang Oregon, một số ở Washington, California, và Arizona, những nơi khác. Và nếu anh em muốn chỉ nhận một hội thánh hay bất kỳ điều gì khác, ồ, ngay ở đây là một nơi tốt để bắt đầu, ngay ở đây. Và có những linh hồn đang kêu khóc khắp nơi, ngay cả những vùng đất dành cho người da đỏ Anh-điêng và bất cứ điều gì anh em muốn đi đến. Cứ cho chúng tôi biết, bởi vì tôi tin rằng thanh niên các anh được bám chặt lúc này. Điều đó đúng. Tôi thật sự thích thấy họ làm điều đó.

Có Anh Ruddell đang trên con đường lên đó. Đi lên để có buổi nhóm dành cho anh, trong vài ngày. Đi để có một buổi nhóm phục hưng, Anh Ruddell. Và tôi—tôi nhớ trước đây tôi thường đẩy anh chàng trẻ tuổi ấy đi khắp mọi nơi, cố gắng làm cho anh ấy đi ra để lao vào công việc và giảng dạy. Anh ấy rất thiếu tự tin. Anh ấy sẽ nói, “Tôi thực sự không biết nói chuyện.” Các bạn nên nghe người ấy. A-men. Hiểu không? Các bạn không biết mình có

thể làm điều gì nếu các bạn để Đức Thánh Linh nắm giữ mình. Đúng thế.

Và Anh Graham Snelling ở Utica, và Anh Junior Jackson ở dưới đó. Chúng ta—chúng ta quan tâm đến hết thấy những giáo hội chị em nhỏ bé của chúng ta, ở ngay với chúng ta. Tất cả chúng ta cùng làm việc với nhau. Chúng ta không bắt đồng về những sự dạy dỗ của chúng ta, hay những hi vọng và những mục đích chúng ta, những sự dạy dỗ của chúng ta, là một. Chúng ta đứng với nhau, chỉ để mọi việc xứng hợp nhau. Chúng ta chỉ là một hội thánh. Và chúng ta chắc chắn thích rải ra ở khắp nơi; chúng ta có một số ở Châu Phi, một số ở Ấn Độ, và khắp mọi nơi, trên khắp đất nước. Đó là nơi chúng ta cần họ, gieo ra Tin tức.

Và tôi thấy những người trẻ này đang tiến lên, như Anh J. T. Parnell ở đây, và—và Anh Willard và họ, khi họ đang tiến lên, những người trẻ, vì tôi đang già đi. Nếu còn có ngày mai, họ sẽ là những con người đó của tương lai. Tôi muốn Sứ điệp này không bao giờ chết. Nó thật sự không thể chết. Nó phải sống. Và tôi không tin chúng ta còn quá lâu nữa để mang Nó.

Họ nói rằng có đứa bé sắp chết, tôi thấy chị đã ở với nó trong nhà thờ suốt ngày hôm nay, chị ơi. Điều đó rất tốt. Chúng ta cảm ơn Chúa vì điều đó, rằng Chúa rất nhân từ, đầy lòng thương xót. Cứ tiếp tục tin những điều đã được nói với chị ở ngay đây, đây, nó sẽ ổn thôi.

Bây giờ, các bạn đang thích thú việc giảng dạy không? Các bạn thích việc giảng dạy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, tôi—tôi—tôi thật sự nghĩ điều đó bổ ích cho chúng ta. Nó đem đến cho chúng ta một chút nghỉ ngơi khỏi việc cầu nguyện cho người đau, và những khả tượng, và sự chữa lành Thiên giáng. Dĩ nhiên, bây giờ, tối nay chúng ta...Sau buổi nhóm, chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau ốm lần nữa, tối nay. Chúng ta luôn luôn muốn làm điều đó, làm báp-têm cho bất cứ ai vào bất cứ lúc nào.

Bao nhiêu người nhớ khi tôi thường đi bộ kiểm tra đường dây điện cao thế không? Ồ, tôi đã đi băng qua ngay đường dây điện cao thế, nhiều lần, phải đi ba mươi dặm mỗi ngày qua đồng vắng. Tôi đã đi hai trăm tám mươi dặm đường đi bộ. Tôi sẽ đi xuống

qua nơi đó, áo sơ-mi trong tay, và, ồ, quá mệt, đi qua những khu rừng, và những cây mâm xôi bị cắt. Gặp người nông dân già nào đó và ngồi xuống dưới một cây nói chuyện với ông ấy về làm phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus. Ông ấy nói, “Ồ, tôi luôn luôn muốn chịu phép báp-têm.”

Tôi nói, “Không xa con lạch đâu.” Và ông ấy sẽ nói...

Và tôi đã mang nhiều người xuống ngay đó và làm phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus. Đưa ngay xuống đó xếp hàng, thực sự khó cho tôi có thể đi được. Đúng thế. Nhiều lần trong bộ đồ làm việc cũ của tôi, làm báp-têm cho một người, bước ngay xuống cột điện. Sắp xếp công việc bên kia cột điện; tôi, cũng đã là người thợ bảo dưỡng đường dây điện, đang làm việc ở phía bên kia cột điện, với một người, nói chuyện với anh ta về Chúa. Người ấy sẽ nói, “Ồ, Billy, một trong những ngày này tôi sẽ đến nhà thờ của anh và chịu phép báp-têm.”

² Tôi sẽ nói, “Tại sao anh lại chờ cho đến lúc đó? Chúng ta ở ngay bên sông, có nhiều nước ở ngay đó.” Bắt lấy họ ngay lúc ấy. Đúng thế. Đó là lúc. Phi-líp đã nói...

³ Hoạn quan đã nói với Phi-líp, “Này nước đây, có sự gì ngăn cản chúng ta chẳng?” Điều đó đúng. Không điều gì cả. Nếu bạn sẵn sàng, đó là lúc. Đừng để ma quỷ như dịp chen điều gì vào đó. Đừng hoãn lại đến ngày mai những việc mà bạn có thể làm ngày hôm nay. Ngày mai có thể không đến với bạn. Tôi còn nhớ một lần tôi đã làm điều đó, đã học, đã dạy cho tôi một bài học. Tôi đã hoãn lại điều tôi nên làm trong một ngày, và ngày hôm sau thì quá muộn.

⁴ Bây giờ, thật ra tôi không muốn giữ các bạn suốt thời gian này. Nhưng tôi thật sự rất—rất bị cuốn đi, và, tôi không biết, tôi chỉ cảm thấy rất tốt cho đến nỗi tôi thật sự hầu như, không còn làm chủ bản thân nữa. Tôi chỉ cảm thấy cực kỳ tốt đẹp.

⁵ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát trước khi chúng ta đến với Lời.

⁶ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống, sống mãi mãi. Mặt trời vừa lặn, cùng một mặt trời đó, Đa-ni-ên đã nhìn nó khi nó lặn, Giê-rê-mi đã nhìn khi nó lặn,

A-đam đã nhìn nó lặn, Chúa Jêsus đã nhìn nó lặn. Và đó là cùng một thế gian mà họ đã sống và bước đi trong đó, và Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi.

⁷ Tối nay có nhiều lời thỉnh nguyện. Một người đàn ông bị khối u trong não, một chị sợ điều tương tự. Ngài là hi vọng duy nhất, Chúa ôi, có cho điều đó. Khối u đó đã trở thành ác tính, không có gì có thể ngăn chặn được. Điều đó vượt ra khỏi tầm tay của bác sĩ. Nhưng tối nay chúng con đi với chiếc trình ném đá nhỏ bé này của chúng con, đuổi theo con chiên đó, để mang nó trở lại ràn của Cha. Như Danh Đức Chúa Jêsus chúng con nhắm thẳng lời cầu nguyện của chúng con để giết con sư tử đó, là khối u, ác tính, để mang họ an toàn trở lại bây.

⁸ Và chúng con, Đức Chúa Trời ôi, tối nay chúng con nhớ đến Tổng thống yêu quý của chúng con, người anh, Dwight Eisenhower của chúng con. Ông đã dẫn đường xứ sở, Chúa ôi, ông đã cố gắng đem chúng con ra khỏi cuộc chiến. Ông đã hứa chiến tranh Triều Tiên sẽ chấm dứt nếu ông biết được cách nào đó. Ông đã hứa với những bà mẹ ông sẽ mang những chàng trai đó trở về. Nhưng ông nói, “Đối với tôi làm điều đó, tôi không thể làm. Tôi có thể đặt những nỗ lực của mình, nhưng chỉ một mình Đức Chúa Trời sẽ phải làm điều đó.” Và Ngài đã ở cùng ông, Chúa ôi, và bây giờ tất cả đã được giải quyết. Tại sao họ đã không thể thấy điều đó trước tiên? Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin Ngài sẽ giúp đỡ ông. Xin ban ơn cho linh hồn dững cảm đó, Chúa ôi. Và chúng con cầu xin Ngài sẽ chọn cho chúng con người lãnh đạo kế tiếp. Người được định trước của Ngài sẽ được thực hiện, Chúa ôi.

⁹ Tuy nhiên Đấng mà chúng con rất quan tâm đến tối nay, bên cạnh những vấn đề quốc gia của chúng con, là Đấng vĩ đại và đầy vinh hiển đang đến để thiết lập Nước Trời mà sẽ không bao giờ chấm dứt, là Chúa Jêsus, Con Ngài. Lúc đó người ta sẽ xếp tay, những quán rượu sẽ vang tiếng, và sẽ không còn chiến tranh nữa. Họ sẽ trồng nho và ăn trái của mình. Họ sẽ xây nhà, cư ngụ ở đó. Và sẽ không bao giờ còn khó khăn buồn bực theo sau nữa.

¹⁰ Xin ban ơn cho chúng con giờ này khi chúng con đến với Lời. Và, Cha ôi, Ngài biết rõ lý do con đang đến gần Lời từ chính

câu Kinh Thánh này ở đây. Bởi vì con—con cảm thấy Ngài muốn con làm điều đó cách này, đó là ý chỉ Thiên đàng của Ngài, nó nằm trong mệnh lệnh của Ngài, nó ở trong...nó là mạng lệnh của thời đại, để cho dân sự tìm thấy địa vị của mình và sẵn sàng cho giờ tranh chiến. Như anh em chúng con nói trong lời cầu nguyện của mình với Ngài cách đây không lâu, “Ồ, Ngài đã huấn luyện chúng con quá lâu, Chúa ôi.” Bây giờ, Cha ôi, xin ban cho chúng con hàng ngũ của mình. Đem hết chúng con ra ngoài đó với điều gì chúng con phải làm, để chúng con có thể được gần với công việc của Cha. Chúng con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

¹¹ Đã có một buổi chiều tuyệt vời chiều hôm nay, nói chuyện với một y tá, của một bác sĩ danh tiếng ở Louisville. Họ đã nghe về những điều vinh hiển của Chúa. Và cha của chị là bác sĩ. Và chị đi ngang qua và ở trong phòng tôi hầu hết buổi chiều, ngay khi bước vào, ghé vào. Một con người tuyệt vời; đúng hơn là khó một chút, các bạn biết đấy, kiểu tín đồ Trưởng Lão kiên định, vững vàng ngay từ đầu, nhưng đã đi ra với nước mắt lăn trên má chị. Ô, tôi...Đức Chúa Trời đã thật sự dán chặt họ khắp mọi nơi, trong những văn phòng bác sĩ, trong các y tá. Tôi không tin có một y tá nào ở trong Bệnh viện Norton Infirmary mà tôi không làm chứng về việc có Đức Thánh Linh, và mời cô ấy làm phép báp-têm nhơn Danh Chúa Jêsus. Không bác sĩ nào mà tôi đến liên hệ với, bất cứ nơi nào, hay không có...Hiểu không?

¹² Hãy nói với họ về Điều đó. Chúng ta không có nhiều thì giờ, thưa anh em. Cho dù điều đó dường như khó ở đây, cứ chờ đợi cho đến khi anh em vượt qua hơi thở cuối cùng ở bên kia và thấy, lúc đó anh em sẽ mong ước mình đã làm điều đó. Vâng, thưa quý vị. Đừng chờ đợi đến lúc đó, chúng ta hãy làm điều ấy ngay bây giờ. Đây là thì giờ. Ô, họ có thể bất đồng ý kiến, và nổi giận và làm âm ỉ một chút về điều đó, nhưng họ không có ý đó. Họ thật ra không có ý đó. Họ—họ—họ được lắm. Họ đi đến chỗ làm ồn ào lên với anh em, chỉ—chỉ nên nhớ, họ—họ thật sự không muốn điều đó. Họ không muốn điều đó. Họ có lẽ chỉ được dạy dỗ về điều gì đó và họ chỉ bám vào đó, vì thế anh em—anh em có thể thấy ý tưởng của họ. Đừng làm ồn lên với họ, đừng ồn ào với

người nào, nhưng thật sự yêu thương uốn nắn họ lại ngay vào Điều đó. Rồi cầu nguyện cho họ.

¹³ Ô, tôi nghĩ chúng ta đã đến câu thứ 9, tôi không chắc lắm. Đó là một con đường dài từ chương thứ 3, phải không, thưa anh em? Nhưng ô, Nó là mật ong trong đá, đối với tôi! Chúng ta đang nói bây giờ, nên nhớ, để chúng ta có thể hiểu một chút bối cảnh lần nữa. Và giờ đây, Anh Neveille, anh—anh kéo tôi một chút nếu tôi không thấy thì giờ đã hết, để tôi có thể có sự cầu nguyện cho người đau. Chúng ta muốn hiểu mọi điểm nhỏ mà chúng ta có thể. Và tối nay tôi muốn một sự kêu gọi tin nhận. Tôi...Kết thúc dựa trên điều này tôi có thể chỉ đọc phần còn lại của nó.

¹⁴ Nhưng mục đích điều này, là, thấy được địa vị của bạn trong Đấng Christ, thấy được rằng không phải là điều gì đó mà bạn vừa trượt chân vào, hay điều gì mà có thể có...bạn xứng đáng ở nơi nào đó, nhưng là những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bạn, chính Ngài. Không phải bạn quá tốt đến nỗi bạn đi nhà thờ mỗi tối, mà một anh em tội nghiệp nào đó dẫn dắt bạn đến với sự tin nhận. Và không phải là điều đó. Chính là Đức Chúa Trời, trước khi tạo dựng thế gian, đã được định trước bạn cho Sự sống Đời đời. Khi bạn đến đó vào ngày ấy, không ngạc nhiên khi bốn mươi...hai mươi bốn trưởng lão tháo bỏ mũ triều thiên của họ, mọi người tháo bỏ mũ triều thiên của mình xuống, mọi người sấp mặt xuống, họ không có một điều gì có thể nói được, không một thầy giảng nào, không một trưởng lão nào, không điều gì cả. Hết thấy đều ca ngợi Chiên Con! Đức Chúa Trời sẽ nhóm họp mọi vật trong Ngài vào ngày đó. Ô, nếu chúng ta từng biết và nhận thức được Ai đó là Đấng mà họ đã đóng đinh. Bây giờ trên...

¹⁵ Chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 8, để hiểu bối cảnh một chút.

Mà Ngài đã rải ra đây đây trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan và thông sáng;

Khiến cho chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài...

¹⁶ “Sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài.” Và nhớ chúng ta bám chặt vào điều đó như thế nào không? Bao nhiêu người đã ở đây sáng nay, chúng ta hãy xem. Chúng ta đã bám vào điều đó như thế

nào, “sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài.” Bây giờ, điều đó không chỉ là việc nhỏ, lúc ấy nó là sự mầu nhiệm. Ý muốn của Đức Chúa Trời là sự mầu nhiệm. Và mỗi người phải tìm ra ý muốn của Đức Chúa Trời cho chính anh ấy hay chị ấy, sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời.

¹⁷ Làm thế nào chúng ta tìm ra? Phao-lô, điều đó đã được bày tỏ cho ông. Ông nói ông không hỏi ý kiến người nào, không phải bởi thịt và huyết. Ông đã không đi học, không học ở thần học viện. Ông không liên quan gì với nó. Nhưng ông...Điều đó đã được mặc khải cho ông bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng đã gặp ông trên con đường đi đến thành Đa-mách, trong một—một Ánh Sáng giống như Trụ Lửa, và Nó đã gọi ông. Và ông đã đến Ả-rập, và ở đó ba năm. Ồ, anh em có thể hình dung lúc đó không, Anh Egan? Ba năm Phao-lô đã ở dưới đó tại Ả-rập, ông đã thuê một ngôi nhà nhỏ ở đâu đó, bước lên bước xuống sàn nhà, với tất cả cuộn da cũ kỹ. Họ đã không có những cuộn sách mới; Phao-lô đã viết chúng, hầu hết. Ngay trong những cuộn giấy da cũ này, cách mà Đức Chúa Trời, lúc ban đầu, đã định trước cho chúng ta trong Sự sống Đời đời như thế nào. Cách mà Ngài đã sai Đức Chúa Jêsus xuống, để qua Cửa Lễ này chúng ta sẽ có quyền đến với Cây Sự Sống. Những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi; những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng là công bình rồi; những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài đã làm cho vinh hiển rồi. Đức Chúa Trời, từ lúc ban đầu của thế gian, đã định trước cho chúng ta sự làm con. Bây giờ muôn vật đang rên rỉ, trông đợi sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời. Ồ, tôi có thể hình dung Phao-lô đã có một thời gian tuyệt vời. Tôi muốn được ở đó với người. Các bạn có muốn không?

¹⁸ Bây giờ người nói, “Ngài khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm.” Hãy để Đức Thánh Linh hành động trên các bạn lúc nào đó, và bắt đầu để điều khiến Điều đó và chỉ chờ xem Nó diễn biến như thế nào. Chiều hôm nay tôi đã có, ồ, khoảng ba mươi phút để nghiên cứu, chỉ để nhìn qua bài học; có lẽ không, tôi sẽ nói nửa giờ về điều đó, mười lăm phút giữa thời gian đó. Và tôi bắt đầu điều hành, và tôi nghĩ, “Sự mầu nhiệm, mầu nhiệm biết bao!” Và lời Kinh Thánh mang tôi trở lại trong Cựu Ước, rồi quay sang Tân

Ước; ràng buộc điều gì đó với nhau, thấy sự mâu thuẫn của sự Đến của Ngài, sự mâu thuẫn của ý muốn Ngài, sự mâu thuẫn về chúng ta đang ngồi với nhau. Nên nhớ, điều đó không thể được dạy trong bất cứ thần học viện nào. Nó là sự mâu thuẫn. Anh em không thể biết được điều đó bằng học vấn, bằng thần học. Nó là sự mâu thuẫn được giấu kín từ khi sáng thế, trông đợi sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời.

¹⁹ Hãy nói cho tôi biết, anh em tôi, hãy nói cho tôi biết, hỡi chị em của tôi, khi nào đã là thời điểm con cái Đức Chúa Trời đã từng được tỏ ra bên ngoài của thì giờ này bây giờ? Khi nào đã từng có một thời điểm trong lịch sử, chúng đã biểu hiện thời gian giải cứu tất cả thiên nhiên? Thiên nhiên, chính thiên nhiên đang rên rỉ, chờ đợi giờ của sự tỏ ra. Tại sao, trước khi có sự đền tội, trước khi Đức Thánh Linh đã từng được đổ ra, trước khi tất cả—tất cả Cự Uớc, theo sau đó, đã không thể có những sự tỏ ra nào. Nó phải chờ đợi cho đến lúc này. Bây giờ mọi vật được mang đến, đang đến, tạo hình thành hòn đá đỉnh, cho sự tỏ ra con cái Đức Chúa Trời đang trở lại, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời sắp đến trong những con người này, rất hoàn hảo, đến nỗi chức vụ của họ sẽ rất gần gũi như chức vụ của Đấng Christ cho đến khi nó sẽ kết hợp Ngài và Hội thánh Ngài với nhau.

²⁰ Bao nhiêu người đã từng nghiên cứu lịch sử của kim tự tháp? Tôi đoán có lẽ một bà ở đây đã giơ tay lên. Được rồi.

²¹ Đức Chúa Trời đã viết ba quyển Kinh Thánh. Một trong chúng là cung Hoàng đạo trên bầu trời, đó là quyển Kinh Thánh đầu tiên. Con người phải nhìn lên để nhận biết Đức Chúa Trời từ trên cao. Theo cung Hoàng đạo, bạn đã bao giờ nghiên cứu nó chưa? Nó truyền cho ngay cả mọi thời đại, ngay cả thời đại cự giải. Nó đưa ra sự ban đầu, sự sanh-...sự sanh ra của Đấng Christ. Hình vẽ minh họa đầu tiên trong cung Hoàng đạo là gì? Trinh nữ. Hình vẽ minh họa cuối cùng là gì? Sư tử Leo. Lần Đến đầu tiên và lần Đến thứ hai của Đấng Christ, tất cả điều đó được chép trong đó.

²² Rồi Kinh Thánh kế tiếp được viết, là trong đá, được gọi là “kim tự tháp.” Đức Chúa Trời đã viết trong kim tự tháp. Nếu anh em nghiên cứu chúng, hãy xem những lịch sử và những cuộc

chiến tranh cổ đại, cách người ta đã xây dựng chúng như thế nào trước sự tiêu diệt của cơn đại hồng thủy.

²³ Quyển thứ ba được viết trên giấy, là quyển Kinh Thánh, cho thế giới học thức thanh lịch, cao quý hầu đến. Bây giờ, khi Đức Chúa Trời di chuyển qua thời đại, chúng ta đang ở cung sư tử Leo. Chúng ta đang ở đỉnh của kim tự tháp. Chúng ta đang ở trong Sách Khải Huyền, ở chương cuối. Khoa học nói chúng ta đang ở ba phút trước nửa đêm.Ồ, hãy suy nghĩ về chúng ta đang ở đâu.

²⁴ Và để ý, chúng ta hãy lấy ví dụ kim tự tháp, điều đó dễ dàng. Nó có dạng giống như trong hình tam giác.

²⁵ Khi chúng ta xuống ở đây lúc bắt đầu ở thời kỳ đầu tiên của hội thánh, sau sự Cải chánh trong thời Luther, chỉ một người nói người đó là Cơ-đốc nhân, điều đó cũng có nghĩa là sự sống hay cái chết của người đó. Họ đã giết ông thậm chí vì nói ông là Cơ-đốc nhân. Thế nên trải qua sự bất bớ...Mọi thời đại, qua mọi lúc, đã có sự bất bớ. “Hết thảy mọi người muốn sống cách nhân đức trong Chúa Cứu Thế Jêsus sẽ bị bất bớ.” Trong thời đại của Luther, thật khủng khiếp để nói mình là “tín đồ Lutheran.” Bạn sẽ bị coi như là kẻ cuồng tín, và có thể bị chết. Nhiều lần người ta trói họ ở cọc trói người để giết, thiêu sống họ, và mọi việc khác, cho những người Lutheran.

²⁶ Rồi thì hội thánh thu hẹp, giống như kim tự tháp. Nó đi vào bước ân điển khác, là sự nên thánh. Thời của Wesley, khi ông chống lại giáo hội Anh giáo, dạy dỗ sự nên thánh. Nó đến trong một số ít người lần nữa, lúc đó họ bị gọi là một đám cuồng tín.

²⁷ Bao nhiêu người ở đây là tín đồ Giám Lý, hay trước đã từng là, hay đã từng có liên hệ với giáo hội Giám Lý? Một nửa trong số anh em. Anh em có biết giáo hội Giám Lý hầu như một thời đã có Đức Thánh Linh không? Tôi đã đi những nhà thờ Giám Lý và thấy họ nằm sấp xuống nền nhà, và tưới nước vào mặt và quạt bằng cái quạt, giữ cho Đức Thánh Linh đến trên họ. Đúng thế. Này, đó là sự thật, dưới những ngọn đồi ở Kentucky nơi mà chúng ta đã có những tín đồ Giám Lý. Các anh là những người gia nhập giáo hội bên ngoài đây. Chúng ta đã có những tín đồ Giám Lý ở đó, và những tín đồ Báp-tít. Chúng ta đã đi xuống ở bàn thờ

và đâm vào lưng lẫn nhau cho đến khi chúng ta có được điều gì đó. Chúng ta trải qua, chúng ta đã sống khác hẳn sau đó.

²⁸ Nhưng anh em chỉ đến gần và ghi tên vào sổ và nói, “Tôi là tín đồ Giám Lý.” Và lấy bình đựng muối và rảy nước vào bạn, đó là tất cả về nó. Tiếp tục đi ra và mặc đồ ngắn, trang điểm, đua ngựa, chơi cá độ, đánh bài, chơi trên máy đánh bạc và mọi việc khác, vẫn là tín đồ Giám Lý tốt, đấy. Đó không phải là tín đồ Giám Lý. Đó chỉ là những người gia nhập giáo hội. Đúng thế. Báp-tít, cùng một cách, như tín đồ Trưởng Lão, cũng cùng một cách.

²⁹ Như David duPlessis đã nói, “Cháu nội, Đức Chúa Trời không có một cháu nội nào cả.” Đức Chúa Trời không hề có cháu. Ngài có các con trai, nhưng không có cháu nội. Đúng thế. Bạn...và nhiều người đi vào giáo hội Giám Lý, hay giáo hội Ngũ Tuần, hay giáo hội Báp-tít, bởi vì mẹ hay cha của bạn là người Ngũ Tuần hoặc Báp-tít, thế thì bạn là cháu nội. Họ là con trai. Bạn là cháu nội, đấy. Vì vậy Đức Chúa Trời không có điều gì giống như thế. Giáo hội có nhiều điều đó, nhưng không—nhưng không—không—không...Đức Chúa Trời thì không.

³⁰ Bây giờ, để ý những điều này, cho đến tận bây giờ, khi nó trở thành thiếu số, hội thánh. Thời đại Ngũ Tuần lên nắm quyền. Điều đó chắc chắn cắt đứt nhiều cục bứu. Thế thì nó đã làm gì? Nó chỉ để lại tất cả tín đồ Giám Lý và Lutheran lại đằng sau.

³¹ Vậy thì Đức Thánh Linh đã di chuyển ra khỏi ngay từ thời đại Ngũ Tuần. Họ đã làm gì? Họ đã tổ chức, tự họ, “Chúng tôi là hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Chúng tôi là người Một ngôi. Chúng tôi là người Hai ngôi. Chúng tôi là người giáo hội của Đức Chúa Trời. Chúng tôi là *cái này*, hay *cái kia*. Các anh không thuộc về, các anh không thể vào Thiên đàng trừ phi các anh có tên trong sách của chúng tôi.” Ồ, vô lý như vậy! Tôi không quan tâm bạn là tín đồ Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão không, bạn đã ghi tên bạn vào Sách Sự Sống khi Đức Chúa Trời ghi nó ở đó. Nếu bạn đã được định trước với Sự sống Đời đời, Đức Chúa Trời sẽ kêu gọi bạn cách nào đó, bằng cách này hay cách khác, đường lối nào đó—nào đó hay khác. Ngài nhất định sẽ gọi. “Hết thầy những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Cho dù anh em thuộc giáo hội nào, điều đó chẳng là gì cả. Nhưng giáo phái sẽ không bao giờ làm một điều

gì với anh em, ngoài việc có thể cản trở anh em nhiều trong việc tiếp tục đi với Đức Chúa Trời, nhưng nó sẽ—nó sẽ không bao giờ làm điều gì khác. Tụ họp anh em lại với một đám người tin và không tin. Dĩ nhiên, anh em vấp phải điều đó mọi nơi anh em đi, và họ thậm chí đã có điều đó trong Thiên đàng. Vì thế, nó ổn thôi, nhưng anh em đang nhìn về giáo phái của mình. Hãy nhìn lên Chúa Jêsus, Ngài là Đấng để nhìn xem.

³² Bây giờ khi chúng ta đi thẳng xuống đến...họ đã có...Bao nhiêu...Tôi tin người đàn bà này ở đây giơ tay lên, chị đã nghiên cứu về những kim tự tháp. Anh em biết, kim tự tháp chưa bao giờ được lấp đỉnh. Phải không? Không bao giờ có chóp đá nào đặt trên nó. Người ta không bao giờ, thậm chí không thể tìm thấy nó. Họ không biết điều gì đã xảy ra với nó. Tại sao? Tại sao không đặt chóp đá trên nó, đá đỉnh, trên đỉnh của nó? Bởi vì Ngài bị chối bỏ khi Ngài đến. Ngài là Hòn Đá Đỉnh bị loại ra. Đúng thế. Nhưng nó sẽ được lấp đá đỉnh. Điều đó đúng. Và rồi những tảng đá kia lấp chung quanh tảng Đá Đỉnh đó, sẽ phải là những tảng đá sẽ rất hoàn hảo như Đá đó, mà sẽ lấp vào, thích hợp ở mọi—mọi nơi. Kim tự tháp thì quá hoàn hảo đến nỗi bạn không thể đưa lưỡi dao cạo vào ở giữa chúng, chỗ những tảng đá đi liền với nhau. Công trình thợ nề đẹp tuyệt như vậy. Một số chúng sẽ cân hàng trăm tấn nhắc lên không trung, và sắp đặt một cách hoàn hảo với nhau như vậy.

³³ Đó là cách Đức Chúa Trời đang mang lại Hội thánh của Ngài. Chúng ta được lấp vào xứng hợp với nhau, một lòng một ý với nhau. Bây giờ người nào đó nói, “Ồ, những tín đồ Lutheran chẳng có gì ở đó.” Anh em đừng tin điều đó. Những người Lutheran sẽ đến trước trong sự sống lại ngay cùng một lúc khi những kẻ còn lại sẽ đến trong sự sống lại. Báp-tít, Trưởng Lão, và tất cả những con cái của Đức Chúa Trời, sẽ đến trong sự sống lại đó. Và đó là lý do ngày hôm nay nhiều người nói, “Ồ, thế đấy, sẽ có một sự phục hưng có ảnh hưởng sâu rộng xuất phát từ đây và cứu một trăm triệu tín đồ Ngũ Tuần. Tất cả họ sẽ được cứu và sẽ có sự Cát lên.” Anh em bị nhầm lẫn rồi. Sự Cát lên đó sẽ là hàng trăm ngàn, đúng thế, nhưng họ cũng sẽ được sắm sẵn trong sáu ngàn năm cứu chuộc, sáu ngàn năm sau. Con người bước đi trong Ánh

sáng khi Ánh sáng đến với người, người đó băng qua những cây cầu khi người đến với chúng. Bây giờ, nếu người từ chối Nó, thế thì người ở lại trong sự tối tăm. Tuy nhiên nếu người cứ tiếp tục đi chuyển!

³⁴ Bây giờ, để ý, thế thì sự Đến của Chúa Jêsus rất gần đến nỗi Thánh Linh từ cách xuống trong nơi này...chỉ vừa đủ cho sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và bây giờ lập tức đi vào lúc sự đến của Hòn Đá Đầu. Hội thánh phải trở nên thật trọn vẹn giống như Đấng Christ cho đến khi Đấng Christ và Hội thánh có thể kết hợp với nhau, cùng một Thánh Linh. Và nếu Thánh Linh của Đấng Christ ở trong anh em, Nó khiến anh em sống đời sống của Đấng Christ, hành động cuộc đời của Đấng Christ, làm những công việc của Đấng Christ. “Kể nào tin Ta, cũng sẽ làm những công việc Ta làm.” Chúa Jêsus đã phán vậy. Hiểu không? Bây giờ, chúng ta sẽ có, chúng ta đã có một chức vụ sắp đến mà thực sự hoàn toàn giống như đời sống của Đấng Christ. Chức vụ đó xác nhận điều gì? Sự Đến của Chúa.

³⁵ Hãy nhìn điều đó trên thế giới ngày nay, và theo dõi những gì Khrushchev đang nói, tất cả những điều vĩ đại khác này, những sự xung đột rộng lớn toàn cầu ở gần, bất cứ lúc nào, có thể tan ra thành bụi ngay lúc nào. Đúng thế. Và nếu thế, chúng ta biết rằng điều đó đã hầu gần. Bất cứ người nào nhạy bén có thể đọc trên báo hay nghe ra-đi-ô, và biết điều đó hầu gần. Vậy thì, nên nhớ, Đấng Christ đến vì Hội thánh Ngài trước khi điều đó xảy ra. Vì thế sự Chúa đến thật gần biết chừng nào phải không? Có lẽ trước khi buổi nhóm này kết thúc tối nay. Chúng ta đang ở thời cuối cùng. Chắc chắn đúng vậy.

³⁶ Hãy xem giáo hội khi nó đến, như nó hoạt động. Chỉ nắm điều đó trong trí mình, các ông những nhà lịch sử nghiên cứu lịch sử. Hãy xem giáo hội Lutheran dưới sự xưng công bình, đến thật sự rất có vẻ mới mẻ xuất phát từ đạo Công giáo, hãy nhìn nó đi chuyển. Thế rồi nhìn xem giáo hội Wesley kế tiếp gần hơn một chút, ra đời sự nên thánh, đi quanh co vào lời Kinh Thánh. Hãy nhìn vào ngay ở giữa, thời Wesley. Lúc đó điều kế tiếp đi vào là thời đại Ngũ Tuần. Và thời đại Ngũ Tuần với sự khôi phục của những ân tứ, những ân tứ thuộc linh. Bây giờ, hãy xem thời

đại sắp đến ngay bây giờ với Đá Chóp. Hiểu điều tôi muốn nói không? Sự Đến của Chúa, sự làm cho biết đến. Đức Chúa Trời và mọi tạo vật đang chờ đợi hội thánh tìm thấy đúng địa vị của nó.

³⁷ Vấn đề rắc rối ngày nay, tôi...khá gần với mọi người mà tôi đã gặp. Tôi bị đánh thức dậy, chúng ta đang lấy...Tôi phải được kiểm tra sức khỏe, anh em biết đấy, nếu chúng ta sẽ đi hải ngoại, những nhà truyền giáo các anh và đại loại như thế biết điều đó. Khi tôi đang được khám sức khỏe họ đã mang tôi ra khỏi phòng ở đó, tôi bị uống một thứ mà...trông giống như bột nhão, hay bột xay thô, hay thứ gì đó, và tôi—tôi đã phải uống nó. Và ra khỏi đó, ngồi xuống, chờ nửa giờ và xem nó có đi ra ngoài bao tử tôi hay không. Tôi nhìn ngang qua đó, và có một phụ nữ trẻ nào đó, trông bà ta gần như chết. Bà ta rất...chân nhỏ và cánh tay nhỏ. Và tôi cứ di chuyển lại gần từ người đàn ông này đến người kia, người này đến người kia, tiến gần hơn đến bà, cho đến khi tới tận chỗ của bà. Bà trông giống như một sinh vật nhỏ bé đáng thương sắp chết. Và tôi đến gần bà hơn, tôi nói, “Xin lỗi, thưa bà.”

Bà nói, “Chào ông?” Ồ, bà bị đau rất nặng!

Và tôi nói, “Bà làm sao vậy?”

³⁸ Bà nói, “Tôi đã đến Tucson thăm con gái mình. Tôi đã bị đau, họ không tìm ra điều gì không ổn.”

³⁹ Tôi đáp, “Tôi muốn hỏi bà một điều.” Tôi nói, “Tôi là nhà truyền giảng Phúc âm. Bà có phải là Cơ-đốc nhân không? Bà có chuẩn bị đi nếu giờ đó sẽ đến không?”

Và bà đáp, “Tôi thuộc về giáo hội *như vậy-như vậy*.”

⁴⁰ Tôi nói, “Đó không phải là vấn đề tôi hỏi bà. Bà có phải là Cơ-đốc nhân đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời và sẵn sàng để đi khi Ngài gọi bà không?” Người đàn bà thậm chí không biết tôi đang nói về điều gì. Hiểu không? Ồ, ở trong cách nhìn thế gian thật đáng thương!

⁴¹ Bây giờ, “khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài,” sự đến của...Cho phép tôi đọc cho các bạn đôi điều. Tôi đã đọc qua...Chúng ta hãy giữ ra bây giờ tới “sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài.” Chúng ta hãy giữ đến Hê-bơ-rơ ở đây một chút, chương 7 của Hê-bơ-rơ, tôi tin là thế. Và tôi muốn đọc cho anh

em một điều chắc hẳn sẽ khiến anh em cảm thấy rất tốt khi suy nghĩ rằng chúng ta đang ngồi với nhau ở các nơi trên Trời. Hê-bơ-rơ, chương thứ 7.

Vì Mê-n-chi-xê-đéc này, (bây giờ hãy xem) là vua của Sa-lem, thầy tế lễ của Đức Chúa Trời chí cao,...

⁴² Sự mầu nhiệm là gì lúc này? Ở đây là sự mầu nhiệm, hãy theo dõi điều này. Ai là Người này, “được lập lên, được biết đến, sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài,” Mê-n-chi-xê-đéc này? Tôi đang chờ đợi mọi người ở đây, những quyển Kinh Thánh vẫn đang giở ra. Hê-bơ-rơ, chương thứ 7, Phao-lô đang nói, cùng với những người Ga-la-ti.

Vì Mê-n-chi-xê-đéc này, là vua của Sa-lem, thầy tế lễ của Đức Chúa Trời chí cao,... đã đi rước Áp-ra-ham trở về từ trận chiến của các vua, và chúc phước cho người;

Áp-ra-ham đã lấy một phần mười về mọi của cải mình mà dâng cho người; trước hết bởi sự thông giải, bởi sự thông giải là Vua công bình,...sau đó...Vua Sa-lem nữa, (Người này là Ai?) nghĩa là, Vua bình an;

Người không cha, không mẹ, không gia phả, không có ngày đầu mới sanh, hay ngày rốt qua đời;...

⁴³ Người này là Ai? Ngài là Ai? Người không hề có cha, Người không hề có mẹ, Người không hề có ngày đầu mới sanh, cũng không hề có ngày cuối rốt Người sẽ chết. Người đã gặp Áp-ra-ham đi đến khi thắng trận các vua trở về. Ông đang làm gì? Ông đi ra để kiếm Lót, cháu trai bị bắt đi, để mang anh ta về. Và ông thắng trận các vua; mà, những vua đã bị tàn sát; tôi nghĩ mười hay mười lăm vua, và vương quốc của họ. Nhưng Áp-ra-ham đem theo các đầy tớ của mình và đuổi theo, chính ông chia họ ra vào ban đêm, đấy, khi ông bắt người ấy vào ban đêm. Ồ, hỡi anh em, bây giờ chúng ta đang làm việc trong bóng đêm, Ánh Sáng duy nhất mà chúng ta có là Ánh Sáng Phúc âm. Nhưng ông đã tự chia ra, và bắt người và mang người trở về. Và trên con đường trở về của mình, sau khi trận chiến đã chấm dứt!

⁴⁴ Chúng ta hãy lật đến Sáng thế ký 14, chỉ một phút, để hiểu câu chuyện này rõ ràng hơn. Chúng ta hãy lật qua đây trong Sáng

thế ký, chương bốn-...Tôi nghĩ là chương thứ 14, Sáng thế ký 14. Vâng, chúng ta hãy lấy Sáng thế ký 14:18, bắt đầu. Chúng ta hãy bắt đầu chỉ một chút trước đó. Chúng ta hãy khởi sự, đúng thế, câu thứ 18, Sáng thế ký 14:18, “Và Mên-chi-xê-đéc...” Bấy giờ, đó là Áp-ra-ham đang trở về sau khi thắng trận các vua bấy giờ. Trở về, trên đường trở về, mang theo Lót trở về, cùng mọi người đã bị mang đi. Tất cả!

⁴⁵ Giống như Đa-vít, người đã đi và kiếm...Đa-vít đã làm gì? Lấy một chiếc trình ném đá nhỏ, đi ra và giết chiên nhỏ bé này ra khỏi miệng của sư tử. Nghĩ về chiếc trình ném đá, đi theo sau chiên con. Ai trong thế gian này sẽ làm điều đó? Hãy nói cho tôi con người trong điều gì ở đây sẽ làm điều đó, hãy giơ tay lên. Tôi sẽ nói ngay với anh em rằng anh em sai rồi. Anh em không thấy tôi giơ tay mình lên. Không, tôi sẽ không muốn đi theo một người, hầu như từ ba mươi trở xuống sáu tuổi. Nhưng ông đi theo với một chiếc trình ném đá, một vật bằng da nhỏ bé giống như, với hai sợi dây trên nó, cuộn quanh nó. Bởi vì...Và khi đến lúc Gô-li-át khoác lác, ông đuổi theo Gô-li-át, và ông nói, “Đức Chúa Trời của Thiên đàng đã để tôi giải cứu chiên ra khỏi miệng sư tử, ra khỏi miệng gấu.” Ông biết đó không phải là chiếc trình ném đá. Đó là quyền năng của Đức Chúa Trời đã đi với ông. Ngài là Đấng đã mang chiên ấy trở về.

⁴⁶ Và đó là những gì chúng ta nói hôm nay. Đức Chúa Trời đã có những Đa-vít gắn chặt quanh đây, vâng thưa quý vị, đang cho chiên của Cha ăn. Và đôi khi khối u sẽ đến, hay bệnh ung thư sẽ đến, hoặc điều gì đó, và nhảy ra hoàn toàn khỏi tầm tay của bác sĩ. Điều đó sẽ không làm Đa-vít ấy ngừng lại, ông sẽ liền đi theo sau ngay người đó, với chiếc trình ném đá nhỏ bé, của, “Hãy cầu xin bất cứ điều gì như Danh Ta, điều đó sẽ được ban cho.” Tôi không quan tâm, các bác sĩ có thể cười, và mọi người khác có thể lấy ông làm trò cười, dù sao đi nữa ông vẫn đi theo nó, mang chiên đó trở về bầy. Vâng, thưa quý vị. “Người đó là con của Đức Chúa Trời, chớ tra tay trên người!” Đánh gục sư tử này, rồi sư tử đứng dậy, ông nắm râu nó và giết đi; một chàng trai khỏe mạnh nhỏ bé một chút, có lẽ cân nặng khoảng ba mươi sáu hay bốn mươi kí.

⁴⁷ Hãy xem. Mên-chi-xê-đéc, Vua Sa-lem mà là Vua Bình An, thật ra Sa-lem nằm ngang qua ngọn đồi. Đó là Vua của Giê-ru-sa-lem, chính là Người. Hoàn toàn chính xác là Người, Vua của Giê-ru-sa-lem. Mà, Giê-ru-sa-lem ban đầu được gọi là Sa-lem, có nghĩa là bình an; đó là Giê-ru-sa-lem đầu tiên, trước khi nó được gọi là Giê-ru-sa-lem. Người là Vua của Giê-ru-sa-lem. Người là Vua công bình, Vua bình an, Vua của Sa-lem. Người không có cha, Người không có mẹ, Người không có ngày đầu mới sanh, Người không có ngày rớt qua đời, Người không có gia phả. Ồ, ồ, ồ! Người này là ai? Hãy quan sát Người. Sau khi trận chiến chấm dứt, sau khi đã chiến thắng, hãy xem những gì Ngài nói. “Và Mên-chi-xê-đéc,” câu thứ 18, chương 14, Sáng thế ký.

*Và Mên-chi-xê-đéc vua Sa-lem đã đem bánh và rượu ra:
và vua này là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời chí cao.*

Và ngài đã chúc phước cho người, và nói rằng, Nguyện Đức Chúa Trời chí cao, là Đấng dựng nên các tầng trời và đất, ban phước trên Áp-ram:

Và đấng ngợi khen thay Đức Chúa Trời chí cao, đấng đã phó kẻ thù nghịch vào tay người. Đoạn người lấy một phần mười về tất cả mà dâng cho vua đó.

⁴⁸ Chúng ta hãy đọc thêm một chút nữa.

Và vua của Sô-đôm bèn nói cùng Áp-ra-ham rằng, Hãy giao người cho ta, còn của cải thì người thâu lấy.

Và Áp-ram bèn nói cùng vua của Sô-đôm rằng, Tôi giờ tay lên trước mặt CHÚA, Đức Chúa Trời chí cao, chúa tể của các tầng trời và đất, (Hãy nghe cách ông rút gọn điều đó như thế nào, ừm, ông đã dâng điều đó cho ngài như thế nào!)

Tôi sẽ chẳng lấy chi dầu đến một sợi chỉ hay là một sợi dây giày, và tôi cũng chẳng lấy chi cả, không lấy bất cứ thứ gì mà...và có thể nói, và thứ đó của vua, kẻ e vua sẽ nói rằng, Nhờ ta làm cho Áp-ram giàu có:

Chỉ món chi mà những người trẻ ăn,...

⁴⁹ Lưu ý Mên-chi-xê-đéc này ngay khi Người gặp Áp-ra-ham đến sau khi thắng trận các vua. Sự màu nhiệm của Đức Chúa

Trời bây giờ đang được biết rõ! Người là Ai? Không ai...Người ta không thể tìm thấy một sự kiện lịch sử nào về Người, bởi vì Người không có cha, Người không có mẹ, Người không hề có bắt đầu ngày Người bắt đầu sanh, Người không có ngày Người chết, vì thế Người là Đấng vẫn còn sống. Người không hề có sự bắt đầu, vì Người không thể là ai khác ngoài El, Elah, Êlôhim; tự tại, tự vĩnh cửu, Đức Chúa Trời Toàn Năng!

⁵⁰ Chúa Jêsus có một Cha, Chúa Jêsus có một mẹ; Chúa Jêsus có sự bắt đầu ngày sanh, Chúa Jêsus có ngày chấm dứt một đời sống trên đất. Nhưng Người này không có cha cũng không có mẹ, a-men, không cha không mẹ. Chúa Jêsus có cả Cha và mẹ. Người Này không cha cũng không mẹ. A-men. Và Người đã làm gì, sau khi chiến trận chấm dứt, sau khi Áp-ra-ham đã nhận lấy địa vị của mình?

⁵¹ Sau khi hội thánh nhận lấy địa vị của mình, chúng ta được gọi làm con, bởi Đức Thánh Linh. Và khi mỗi người nhận lấy địa vị của mình, những gì mà Đức Chúa Trời đã kêu gọi người đó làm, và chịu đựng cho đến cùng đường, là đuổi theo những kẻ đi lạc.

⁵² Trước hết, Phao-lô lấy hết thảy sự hốt hoảng ra khỏi điều đó, vì thế bây giờ, “Nếu anh em được kêu gọi, nếu anh em không chỉ chuẩn bị trong tâm trí mình bằng loại thần học nào đó; nếu anh em thật sự được sanh lại bởi Thánh Linh, thế thì Đức Chúa Trời đã định trước anh em trước khi tạo dựng thế gian, đã ghi tên anh em vào Sách Sự Sống của Chiên Con, và bây giờ chúng ta đến với nhau để ngồi trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Một dân thánh, một dân tộc thánh, một dân riêng biệt, là chức thầy tế lễ nhà vua, đặng dâng của tế lễ thiêng liêng bằng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời, đó là, bông trái của môi miệng xưng Danh Ngài ra.”

⁵³ Nhiều người đi vào và nói, “Những người này họ bị điên.” Chắc chắn họ là thế; sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời là sự điên dại với con người, và sự khôn ngoan của loài người là sự ngu dại với Đức Chúa Trời. Chúng trái ngược nhau, điều này trái với điều kia.

54 Nhưng một hội thánh đầy đầy Đức Thánh Linh thật, đầy đầy quyền năng của Đức Chúa Trời, đồng ngồi với nhau tại các nơi trên Trời, hằng dâng của lễ thiêng liêng, ngợi khen Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh vận hành ở giữa họ, phân biệt tội lỗi, và gọi ra giữa họ những điều sai trật, loại bỏ nó ra và làm cho bằng phẳng và mức độ. Bởi vì sao? Luôn luôn ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời là Cửa Lễ đẫm máu đó.

55 Bây giờ nên nhớ, chúng ta đã đi qua điều đó sáng nay. Anh em đã không được cứu bởi Huyết, anh em được *giữ* riêng ra để được cứu bằng Huyết. Nhưng anh em được cứu bởi ân điển, qua đức tin, tin Nó. Đức Chúa Trời đã gỡ cửa lòng anh em bởi vì Ngài đã định trước cho anh em. Anh em đã ngược lên và tin nó, chấp nhận nó. Bây giờ Huyết thực hiện sự đền tội cho anh em. Nên nhớ, tôi đã nói, “Đức Chúa Trời không kết án tội nhân vì phạm tội.” Con người là tội nhân từ lúc bắt đầu. Ngài lên án một Cơ-đốc nhân phạm tội. Và thế thì bởi vì Ngài đã định tội người đó, Đấng Christ cất đi sự định tội của chúng ta. Vì thế không còn sự đoán phạt với họ là những người ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus nữa, là những người không bước đi theo xác thịt, nhưng bước theo Thánh Linh. Và nếu anh em làm điều gì sai trái, điều đó không cố ý. Anh em đừng cố ý phạm tội. Một người cố ý phạm tội, đi ra ngoài và cố ý phạm tội, không bao giờ ở trong Thân thể ấy. Nhưng một người đã từng ở trong đó, người ấy đã chết, và sự sống của người đã được giấu kín trong Đức Chúa Trời, qua Đấng Christ, đã đóng ấn bằng Đức Thánh Linh, và ngay cả ma quỷ không thể tìm thấy người đó được, nó không đi vào đó được. Người đó sẽ phải đi ra khỏi nơi đó trước khi ma quỷ có thể có được người. “Vì người đã chết!”

56 Hãy nói với một người chết ông ta là đạo đức giả và xem điều gì xảy ra. Đá người đó qua một bên và nói, “các ông già đạo đức giả, các ông,” người đó sẽ không nói một lời. Và đúng thế, người ấy sẽ chỉ nằm đó.

57 Và một người mà đã chết trong Đấng Christ, anh em có thể gọi người ấy đạo đức giả, gọi người bất cứ điều gì anh em muốn, người ấy sẽ không bao giờ nổi giận về điều đó. Nếu có, người ấy sẽ gạt bỏ và cầu nguyện cho anh em. Đúng thế. Nhưng, ồ, một

số người họ vẫn còn sống rất nhiều. Đó là điều tôi suy nghĩ đến, chúng ta được cho là bị chôn như những người chết. Họ đã chết trong Đấng Christ, chúng ta chôn họ trong nước. Thỉnh thoảng chúng ta chôn quá nhiều người còn sống, quá nhiều sự ác ý và xung đột, và có quá nhiều trong giáo hội. Nhưng chúng ta không thể chia tách điều đó ra, tuy nhiên Đức Chúa Trời làm. Ngài biết dân sự Ngài. Ngài biết chiên của Ngài. Ngài biết mọi tiếng. Ngài biết con cái Ngài. Ngài biết người Ngài gọi ra, Ngài biết kẻ Ngài đã định trước. Ngài biết kẻ Ngài đã ban cho những điều này, là những điều Ngài đang tự bày tỏ chính Ngài qua họ. Làm thế nào Ngài...Đức Chúa Trời có thể đặt sự tin cậy vào con cái Ngài, về những gì để làm, biết rằng họ sẽ làm một cách chính xác.

58 Anh em tin Đức Chúa Trời làm điều đó không? Sao, Sa-tan đã nói với—với Gióp ngày nọ...đã nói với Đức Chúa Trời ngày nọ, “Đúng thế, Ngài có một tôi tớ.”

59 Đức Chúa Trời phán, “Trên đất chẳng có ai giống như người. Người là một người trọn vẹn.” Có sự quả quyết về người.

60 Sa-tan nói, “Ồ, đúng, người đã có mọi sự cách dễ dàng. Hãy giao người cho tôi một lúc và tôi sẽ khiến người phỉ báng Ngài trước mặt Ngài.”

61 Ngài phán, “Người ở trong tay người, nhưng chớ lấy đi mạng sống người.” Thấy không? Và nó đã làm mọi chuyện nhưng không lấy đi sự sống người.

62 Tuy nhiên, ờ, Gióp, thay vì...người đã làm gì? Người có nguyên rửa Đức Chúa Trời khi Đức Chúa Trời lấy đi con cái của người, khi nó đã làm mọi điều ác, cùng mọi thứ với người không? Gióp không nghi ngờ. Ông sắp mình xuống đất và thờ lạy, halêlugia, nói, “Chúa đã ban cho và Chúa lại cất đi, đáng ngợi khen Danh Chúa!” Thế đấy.

63 Đức Chúa Trời đã biết sự tin cậy của Ngài vào Gióp. Đức Chúa Trời biết Ngài có thể tin cậy bạn chừng nào. Ngài biết Ngài có thể tin cậy tôi chừng nào. Nhưng điều mà chúng ta đang nói đến bây giờ là ban địa vị cho đứa con này.

64 Bây giờ, khi Kinh Thánh...Khi chiến trận chấm dứt, khi mọi việc đã xong, lúc đó điều kế tiếp chúng ta làm gì? Điều gì chúng

ta làm sau khi trận chiến kết thúc? Anh em có biết chúng ta làm gì không? Chúng ta gặp Mê-n-chi-xê-đéc. Chúng ta hãy lật ra Ma-thi-ơ 16:16, thật nhanh, xem điều đó đúng hay không. Phúc âm Ma-thi-ơ, chương 16 và câu 16. Tôi khá chắc đúng thế, Ma-thi-ơ 16:16. Ma-thi sáu-...Không, sai rồi, không thể gần đó. 26:26.Ồ, 16 ở đây, Ngài đang nói với Si-môn Phi-e-rơ; xin lỗi, tôi không muốn nói điều đó. 26:26, bởi vì đúng bữa ăn tối cuối cùng, đó là những gì tôi đang cố gắng đi đến. Ma-thi-ơ, chương 26 và câu 26. Bây giờ chúng ta đã có nó ở đây, đây rồi, ở bữa ăn tối cuối cùng.

Và khi họ đang ăn, Đức Chúa Jê-sus lấy bánh, và tạ ơn, rồi bẻ nó ra, và đưa nó cho môn đồ của Ngài, mà rằng, Hãy lấy, ăn đi; này là thân thể Ta.

Và Ngài lại lấy chén, và tạ ơn, rồi đưa cho họ, mà rằng, Hết thấy các ngươi hãy uống đi;

Vì này là Huyết Ta của sự giao ước mới, đã đổ ra cho nhiều người được tha tội (t-ộ-i-l-ỗ-i, tội lỗi, những Cơ-đốc nhân làm điều sai trật).

65 Được rồi, “Nhưng—nhưng...” Hãy nghe, câu 29.

...Ta phán cùng các ngươi, từ rày về sau Ta không uống trái nho này nữa, cho đến ngày mà Ta uống trái nho mới cùng các ngươi ở trong nước của Cha Ta.

66 Điều gì? Điều giống như Mê-n-chi-xê-đéc đã làm sau khi Áp-ra-ham đã có địa vị của mình. Sắp đặt những người của ông cho có thứ tự, và thẳng trận, và trở về nhà, và Mê-n-chi-xê-đéc đi ra cùng với bánh và rượu. Sau khi chiến trận chấm dứt, chúng ta sẽ dự Tiệc Cưới với Đức Chúa Jê-sus trong thế giới mới.Ồ, ngợi khen Danh Chúa. Tốt.

67 “Sự màu nhiệm của ý muốn Ngài, theo sự vui lòng tốt lành mà Ngài,” trở lại bây giờ lần nữa trong Ê-phê-sô, 9, “mà Ngài đã tự lập thành trong chính Ngài.”

Để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn...

68 Và hãy nhớ điều đó, chúng ta vừa đi qua điều đó. Ê-phê-sô, chương 1, câu 10.

Để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn...

⁶⁹ Bây giờ, chúng ta học biết kỳ mãn là sự chờ đợi điều gì? Kỳ mãn của mọi lúc, lúc mà khi tội lỗi sẽ ngừng lại, lúc mà khi sự chết sẽ ngừng lại, lúc mà sự đau ốm sẽ dừng lại, lúc mà tội lỗi sẽ dừng lại, lúc mà khi mọi sự xuyên tạc (mà đã xuyên tạc các sự việc, mà ma quỷ đã xuyên tạc) sẽ dừng lại, lúc mà thời gian sẽ tự dừng lại. Hãy theo dõi.

Mà trong sự định trước đó trong khi kỳ mãn để Ngài có thể hội hiệp...muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật trên trời, và vật ở dưới đất; ngay cả trong Ngài:

⁷⁰ “Hiệp hội muôn vật lại trong Đấng Christ.” Như tôi đã nói sáng nay, tất cả những quặng vàng nhỏ bé mà chúng ta tìm thấy, những vật nhỏ bé tuyệt vời này, anh em có thể đánh bóng chúng trong Sáng thế ký, anh em có thể đánh bóng chúng trong Xuất Ê-díp-tô ký, anh em có thể đánh bóng chúng trong Lê-vi-ký, và đưa họ vượt qua, và trong Khải Huyền họ sẽ chấm dứt với sự hiện hữu của Chúa Jêsus. Anh em lấy Giô-sép chẳng hạn, anh em lấy Áp-ra-ham, anh em lấy Y-sác, anh em lấy Gia-cốp, anh em lấy Đa-vít, anh em lấy bất cứ quặng vàng nào trong những quặng kia, những con người đó của Đức Chúa Trời, và thấy Đức Chúa Jêsus Christ đã bày tỏ trong mỗi con người đó không. “Mà Ngài hội hiệp muôn vật lại làm Một, trong Chúa Cứu Thế Jêsus.”

⁷¹ Nào, bây giờ đi xuống xa hơn một chút, nào câu thứ 11.

Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp,...

⁷² Ồ, “kẻ dự phần kế nghiệp.” Người nào đó phải để lại cho bạn điều gì đó để kế nghiệp nó. Đúng thế không? Một kẻ kế nghiệp! Sự kế nghiệp gì chúng ta có? Sự kế nghiệp gì tôi đã có? Tôi đã không có gì cả. Nhưng Đức Chúa Trời đã để lại cho tôi một gia tài khi Ngài ghi tên tôi vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế.

⁷³ Ồ, anh em nói, “Này, chờ một chút, anh ơi, Đức Chúa Jêsus đã làm điều đó khi Ngài chết thế cho anh.” Không, Ngài không hề. Chúa Jêsus đến để chuộc lại quyền thừa kế cho tôi. Hãy đọc câu tiếp theo chính-...chính hàng kế tiếp.

Trong Ngài mà chúng ta cũng đã nên...đã nên kế dự phần kế nghiệp rõ ràng, đã định trước cho chúng ta theo mục đích của Đấng làm mọi sự hiệp theo dự định của ý tốt của chính Ngài:

⁷⁴ Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, như chúng ta đã nắm được qua bài học, anh chị em dân sự, cách chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời đã tự tại, cách mà trong Ngài là tình yêu thương. Trong Ngài đã là Đức Chúa Trời; không có gì để thờ phượng Ngài. Trong Ngài đã là Cha; đã có...Ngài đã ở một mình Ngài. Trong Ngài đã là một Đấng Cứu Rỗi; không có gì hư mất. Trong Ngài là một Đấng Chữa Lành. Đó là những thuộc tính của Ngài. Không có gì ở đó. Vì vậy của Bản Thân của Ngài, ý định tốt lành của Chính Ngài sản sinh ra những điều này, mà Ngài có thể qua một Người này, Chúa Cứu Thế Jêsus, hội hiệp mọi vật lại với nhau. Ô! “Mắt chưa thấy, tai chưa...” Không lạ gì khi nó là một điều màu nhiệm!

⁷⁵ Hãy xem, “đã định trước cho chúng ta hưởng cơ nghiệp này.” Nếu tôi là người có quyền thừa kế điều gì đó, nếu Đức Chúa Trời đang gõ cửa lòng tôi và phán, “Hỡi William Branham, Ta đã kêu gọi ngươi cách đây đã lâu, trước khi sáng thế, để rao giảng Phúc âm,” tôi có một quyền thừa kế, quyền kế nghiệp của Sự sống Đời đời. Vậy thì, Đức Chúa Trời đã sai Chúa Jêsus xuống làm quyền kế nghiệp đó thành hiện thực với tôi, bởi vì không có điều gì tôi có thể làm được để—để kế nghiệp nó. Nó để trống, nó hợp lệ, không có điều gì tôi có thể làm. Nhưng trong kỳ mãn Đức Chúa Trời đã ban xuống, trong thì giờ tốt lành của Chính Ngài, Chúa Jêsus Chiên Con, bị giết từ khi sáng thế. Huyết Ngài đã đổ ra để tôi có thể đi đến nhận phần kế nghiệp của tôi. Trở nên điều gì, quyền thừa kế gì? Cương vị làm con, trở nên con trai của Đức Chúa Trời.

⁷⁶ Và bây giờ Điều này có thể làm cho anh em ngạt thở đến chết. Nhưng anh em có biết rằng những người mà là con trai của Đức Chúa Trời là những thần không chuyên không? Bao nhiêu người từng biết điều đó? Bao nhiêu người biết rằng Chúa Jêsus đã phán vậy? Kinh Thánh, Chúa Jêsus phán, “Trong luật pháp của các ngươi há chẳng nói, chính nó, rằng các ngươi là ‘các thần’? Và nếu các ngươi gọi họ là các thần...” Mà, Đức Chúa Trời đã phán

trong Sáng thế ký chương 2 rằng họ là các thần, bởi vì họ là, đã có đầy đủ lãnh vực thống trị trên thế gian. Ngài đã ban cho người quyền thống trị trên mọi thứ. Và người đã đánh mất địa vị thần linh của mình, người đã đánh mất địa vị làm con của mình, người đã đánh mất phạm vi quản trị của mình, và Sa-tan đã chiếm lấy nó. Nhưng, thưa anh em, chúng ta đang trông đợi sự tỏ ra của các con Đức Chúa Trời những người sẽ trở lại và lấy quyền đó lại. Sự chờ đợi đến kỳ mãn, khi kim tự tháp đạt đến đỉnh chóp, khi sự trọn vẹn con cái của Đức Chúa Trời sẽ được tỏ ra, khi quyền năng của Đức Chúa Trời sẽ đi ra (halêlugia) và sẽ lấy lại mọi quyền lực mà Sa-tan đã đánh cắp khỏi người. Đúng, thưa quý vị, nó thuộc về người.

⁷⁷ Ngài là Lời mà đã đi ra từ Đức Chúa Trời, điều đó đúng, đó là Con của Đức Chúa Trời. Lúc đó Ngài đã tạo ra con người là thần nhỏ bé đó. Và Ngài phán, “Nếu họ gọi những kẻ mà Lời Đức Chúa Trời đã phán đến, là những vị tiên tri, nếu gọi những kẻ được Lời Đức Chúa Trời phán đến là ‘các thần’...” Và Đức Chúa Trời đã phán vậy, chính Ngài, rằng họ là các thần. Ngài đã phán cùng Môi-se, “Ta đã làm người thành thần, và làm A-rôn thành tiên tri của người.” A-men. Chao ôi! Tôi có thể hành động như một người lập dị ngoan đạo, nhưng tôi không làm. Ô, khi mắt của anh em có thể mở ra và thấy những điều đó. Được lắm. Ngài đã làm con người thành một thần, một thần trong phạm vi quản trị của người ấy. Và lãnh thổ của người đi từ biển này đến biển kia, từ bờ biển này đến bờ biển kia; người có sự kiểm soát nó.

⁷⁸ Và khi Chúa Jêsus đến, là Một Đức Chúa Trời không có tội lỗi, Ngài đã chứng minh điều đó. Khi gió thổi, Ngài phán, “Hãy yên đi, lặng đi!” A-men. Và khi với cây, Ngài phán, “Không ai ăn trái của người nữa.”

⁷⁹ “Quả thật, Ta phán cùng các người, các người mà là những thần nhỏ bé, nếu các người nói với núi này, ‘hãy dời đi,’ mà không nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng những gì các người nói sẽ ứng nghiệm, các người có thể có được điều người đã nói.”

⁸⁰ Đi trở lại Sáng thế ký, trở lại với cội nguồn, đó là gì? Bây giờ thế gian và thiên nhiên đang rên rỉ, than khóc, mọi việc là đang chuyển động. Điều gì? Cho sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời,

khi con cái thật, con cái được sanh ra, những con cái nói và lời của họ được trở về đầy trọn. Tôi tin chúng ta ở trên biên giới của điều đó ngay lúc này. Vâng, thưa quý vị. Hãy nói với núi này, hãy để nó là vậy.

81 “Thưa anh, tôi—tôi ước muốn *thế này thế kia*, một điều nào đó đã thực hiện. Tôi là tín đồ trong Đức Chúa Jêsus Christ.”

82 “Tôi đưa ra điều đó cho anh em như Danh Đức Chúa Jêsus Christ.” A-men. Đó là một sự tỏ ra.

83 “Ồ, thưa anh, mùa màng của tôi đang bị nắng cháy ở đằng kia. Trời đã không có mưa chút nào.”

84 “Tôi sẽ cho mưa đến cho anh, như Danh của Chúa.” Ở đó nó sẽ đến.Ồ, chờ đợi, rên rỉ, tất cả thiên nhiên đang chờ đợi sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã định điều đó từ lúc ban đầu. Ngài đã ban cho con người quyền sở hữu.

85 Ngài đã ban cho Đức Chúa Jêsus Christ, và Chúa Jêsus đã ban cho điều đó trong Danh Ngài, với sự đảm bảo này, “Hãy cầu xin Cha bất cứ điều gì trong Danh Ta và Ta sẽ làm điều đó.”Ồ, Anh Palmer! Hãy chờ đợi sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời, địa vị, hội thánh!

86 Như tôi đã nói, Sách Ê-phê-sô là Sách Giô-suê, và Giô-suê đặt dân sự vào chỗ họ thuộc về. Vậy thì, nếu họ không chịu đứng yên, và ông đặt người Êp-ra-im ở đây, và trên đây là xứ của Ma-na-se, và dân *này* sẽ trở lại quấy rầy và làm cho bối rối, họ sẽ sống với nhau như thế nào? Khi một người nói, “Tôi là tín đồ Báp-tít, tôi là tín đồ Giám Lý, tôi là tín đồ Ngũ Tuần, tôi là tín đồ Một ngôi, tôi là tín đồ Hai ngôi, tôi là tín đồ giáo hội A gì đó.”

87 Anh chị em sẽ làm gì với điều đó? Hãy đứng yên! Đức Chúa Trời đang muốn đặt để Hội thánh Ngài, các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời ôi, xin cho con sống để thấy điều đó, là lời cầu nguyện của con. Quá gần đến nỗi tôi thực sự có thể cảm thấy trông giống như điều đó, hầu như ở tầm tay mình. Nó ở ngay đó. Đó là điều tôi mong ước được thấy, trông đợi thì giờ khi đi xuống phố; ở đó một người bị què từ trong lòng mẹ, đang nằm ở đó, “Bạc vàng ta không có.”Ồ, chờ đợi sự tỏ ra của con cái Đức Chúa Trời, halêlugia, khi Đức Chúa Trời sẽ tự bày tỏ

chính Ngài, khi đó người ta sẽ không còn đau ốm, họ sẽ không còn bệnh ung thư, họ sẽ hết bệnh tật.

⁸⁸ Bạn có nghĩ ung thư là điều gì đó không? Kinh Thánh đã nói sẽ có lúc khi đó người ta sẽ bị mục rữa trong xác thịt của họ, và chim ó sẽ ăn những xác chết ngay trước khi họ chết. Ung thư là bệnh đau răng đối với những gì sắp đến. Nhưng, nên nhớ, điều khủng khiếp đó đã bị cấm trong ngày ấy để đùng những người đã có Ân của Đức Chúa Trời. Đó là điều chúng ta đang tranh đấu bây giờ, để đi vào và được ban cho địa vị trong Nước Đức Chúa Trời trước khi những dịch bệnh khủng khiếp này đập vào. Ồ, thật tốt biết bao! Hạn kỳ của thời gian, kỳ mãn, quyền kế nghiệp.

*Trong Ngài mà chúng ta cũng...dự phần...kế nghiệp,
như đã định trước...*

⁸⁹ Quyền kế nghiệp của chúng ta được ban cho chúng ta như thế nào, qua điều gì? Sự định trước. Sự định trước là sự biết trước. Làm thế nào Đức Chúa Trời biết Ngài có thể tin cậy anh em là một thầy giảng được? Sự biết trước của Ngài. “Chẳng phải bởi người nào ao ước hay người nào bôn ba mà được, hay người nào...Bèn là bởi Đức Chúa Trời thương xót.” Đúng thế, sự định trước. Ngài đã biết điều gì ở trong anh em. Ngài biết những gì ở trong anh em thậm chí trước khi anh em xuất hiện trên trái đất. Ngài đã biết điều gì ở trong anh em trước khi có một trái đất cho anh em đến trên. Đó là—đó là Ngài. Đó là Đức Chúa Trời vô hạn, sự vô hạn. Chúng ta thì giới hạn, chúng ta chỉ có thể suy nghĩ giới hạn.

⁹⁰ Thật quá nhiều điều đã xảy ra với tôi, từ khi điều đó những gì đã xảy đến với tôi. Tôi không biết. Khi tôi suy nghĩ ở đó, khi tôi đã đứng đó trong một vài khoảnh khắc vui mừng đó, và nghĩ, “Không có ngày mai.” Không có ngày hôm qua, không có sự ốm đau, không có sự buồn rầu. Không có một chút hạnh phúc, lúc đó toàn bộ niềm hân hoan hạnh phúc; đó là tất cả hạnh phúc. Ồ, chao ôi! Ồ, khi tôi đứng đó và tôi nói, “Điều này là gì?”

⁹¹ Tiếng đó nói, “Đây là tình yêu thương trọn vẹn, và mọi vật mà người từng yêu thương và mọi vật đã từng yêu thương người thì ở đây với người lúc này.”

92 “Và anh sẽ hiện diện với chúng tôi trước Đức Chúa Jêsus khi Ngài đến, như những chiến công của chức vụ của anh.” Tôi đã thấy những người đàn bà xinh đẹp ấy đang đứng đó, tất cả ôm chầm lấy tôi và la lớn, “Anh yêu, quý của tôi!” Thấy những người đàn ông kia và tóc tai bờm xờm quanh cổ của họ ở đây, chạy đến, ôm lấy tôi và nói, “Ồ, người anh yêu quý của chúng ta!”

Và tôi nghĩ, “Điều này có nghĩa gì?”

Người ấy đáp, “Họ là dân sự của anh.”

93 Tôi đáp, “Dân sự của tôi à? Không thể có nhiều Branham như thế, có hàng triệu.”

94 Người đáp, “Họ là những người anh đã đem trở lại đạo!” Halêlugia. “Họ là những người anh đem trở lại đạo. Họ là những người mà...” Nói, “Anh thấy người đang đứng đó không?” Người đàn bà đẹp nhất mà tôi từng thấy. Nói, “Chị ấy đã qua tuổi khi anh dẫn dắt chị ấy đến với Đức Chúa Trời. Không ngạc nhiên chị ấy đang khóc, ‘Người anh yêu quý của tôi.’” Nói, “Chị ấy không bao giờ già nữa. Chị ấy đã vượt khỏi sự già nua từ đó. Chị đang ở trong sự rục rờ nhất của tuổi thanh xuân. Chị đang đứng đó. Chị không thể uống nước lạnh được, chị không cần nó nữa. Chị không thể nằm xuống và ngủ, bởi vì chị không mệt mỗi nữa. Không có ngày mai, không có hôm qua, cũng không điều gì cả. Chúng ta ở trong sự Vĩnh cửu lúc bấy giờ. Nhưng ngày vinh hiển nào đó Con Đức Chúa Trời sẽ đến, và anh sẽ bị đoán xét theo Lời mà anh đã rao giảng cho họ.”Ồ, thưa anh em!

Tôi nói, “Phao-lô sẽ phải mang theo nhóm người của ông ấy không?”

“Vâng, thưa ông.”

95 Tôi nói, “Tôi đã giảng Nó thật chính xác như Phao-lô đã giảng Nó. Tôi không bao giờ chia tách ra, tôi không bao giờ lấy vào tín điều bất cứ giáo hội nào hay điều gì khác. Tôi ở lại đúng như vậy.”

96 Và hết thấy họ đồng la lên, “Chúng tôi biết điều đó! Chúng tôi đang yên nghỉ với sự đảm bảo.” Nói, “Anh sẽ trình chúng tôi ra với Ngài, và lúc ấy hết thấy chúng ta sẽ trở lại trái đất lần nữa, để sống đời đời.” Ô, chao ôi!

⁹⁷ Ngay lúc ấy tôi bắt đầu trở lại trạng thái bình thường. Tôi đã nhìn, đang nằm trên giường ở đó, và tôi thấy xác cũ của mình ở đây đang trở nên già nua và nhăn nheo, và cứng đờ và—và đầy bệnh tật và đau khổ, và tôi thấy tay tôi đặt sau đầu, và tôi nghĩ, “Ồ, mình sẽ phải trở lại trong thứ đó lần nữa không?”

⁹⁸ Và tôi vẫn nghe Tiếng đó, “Cứ bươn tới! Cứ bươn tới!”

⁹⁹ Tôi nói, “Lạy Chúa, con luôn luôn tin sự chữa lành Thiêng liêng, con sẽ cứ tin điều đó. Nhưng con sẽ bươn tới vì những linh hồn họ, vậy xin giúp con. Con sẽ có rất nhiều linh hồn ở đó con sẽ...Xin để con sống, Chúa ôi, và con sẽ đem triệu linh hồn khác vào trong đó, nếu Ngài sẽ chỉ để con sống.”

¹⁰⁰ Tôi không quan tâm màu da gì, tín điều gì, quốc tịch gì, họ là gì, hết thảy họ là một khi họ đến đó, và những ranh giới xưa của họ đã hết.Ồ, tôi có thể thấy những người đàn bà ấy, rất đẹp; chưa bao giờ thấy...đi với tóc dài xuống thấp dưới lưng. Những chiếc váy dài. Họ đi chân không. Thấy những người đàn ông với râu tóc quanh cổ, tóc đỏ, tóc đen, và tất cả các màu khác. Họ đang giang tay ôm lấy tôi. Tôi có thể cảm biết họ. Tôi cảm nhận những bàn tay của họ. Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét của tôi, và Sách thiêng liêng này mở ra. Tôi có thể cảm thấy họ giống như tôi cảm thấy bàn tay tôi để trên mặt mình. Họ đã giang tay ôm lấy tôi, không có cảm giác của phụ nữ giống như sẽ có bây giờ. Tôi không quan tâm anh em thánh khiết như thế nào, anh em là ai, anh em là kiểu thầy giảng gì, linh mục hay bất kể anh em có thể là gì, không có người đàn ông nào có thể để người phụ nữ ôm mình mà không có một cảm giác con người. Điều đó hoàn toàn là sự thật. Nhưng, thưa anh em, khi anh em đi qua giữa đây và nơi xa kia, không có cách đó ở đây.Ồ, chao ôi! Nó thật...Ồ, có...Nó không thể. Hết thảy đều yêu thương. Mọi sự là anh em thật và mọi sự là chị em thật. Không có sự chết, không buồn rầu, không ganh tỵ, không có gì cả, không điều gì có thể bước vào đây. Thật sự hoàn toàn trọn vẹn. Đó là điều tôi đang tranh đấu cho. Đó là điều tôi đang đặt để cho.

¹⁰¹ Tôi đã nói, “Ôi Chúa ơi, chính vì điều đó con ở tại hội thánh đây, cố gắng đưa hội thánh trở vào trật tự.” Tôi nói với các bạn, anh em và chị em, có một điều duy nhất mà có thể bước vào đó,

đó là tình yêu trọn vẹn. Không phải vì anh chị em trung thành với Đền tạm Branham, hay với giáo hội Giám Lý hay giáo hội Báp-tít. Họ được lắm, anh em nên như vậy. Nhưng ồ, thưa các bạn, anh em đã có...Không vì anh em nói tiếng lạ, nhảy múa trong Thánh Linh, bởi vì anh em đuổi quỷ hay là đã dời núi bằng đức tin. Hết thấy điều đó ổn cả, vì điều đó ổn cả, nhưng vẫn trừ phi có một tình yêu thương trọn vẹn ở trong đó. Đó là chỗ tình yêu thương trọn vẹn đã có. Và đó là điều duy nhất mà sẽ để anh em vào trong đó. Đó là điều duy nhất mà có thể ở lại đó, nó là điều duy nhất đã có, ở đó. Ồ chao ôi! Nó là một địa vị làm con. Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế.

¹⁰² Bây giờ, chúng ta hãy vội lên, chúng ta hãy đi qua chương một này, dù sao đi nữa, nếu có thể được, trong mười phút nữa.

Ấy là trong Ngài mà chúng ta cũng trở nên kẻ dự phần kế nghiệp...(Chúng ta kế nghiệp điều gì? Sự sống Đòi đời)...đã định trước...

Bằng cách nào? Mọi người hiểu điều đó không? Anh chị em đã kêu cầu Đức Chúa Trời không? Không, Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh chị em. Một số người nói, “Ồ, tôi chỉ tìm kiếm Đức Chúa Trời, và tìm kiếm Đức Chúa Trời.”

Anh em đã không. Không người nào từng tìm kiếm Đức Chúa Trời. Chính là Đức Chúa Trời tìm kiếm con người. Đức Chúa Jê-sus phán, “Không ai có thể đến cùng Ta nếu Cha Ta không kéo họ đến trước tiên.” Đấy, chính bản chất con người ra từ Đức Chúa Trời. Và bây giờ anh em nói...

¹⁰³ Đó, đó là điều quấy rầy tôi, nghĩ, để giảng dạy cho anh chị em dân sự; đừng ở lại trong tình trạng giống như anh em đã ở lâu nay, hãy thay đổi bây giờ! Hãy nghe tôi khi tôi nói điều đó, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Tôi không bao giờ tự xưng điều này, tôi không. Nhưng anh em đã gọi tôi là tiên tri của anh em, hay một tiên tri. Thế gian tin điều đó, thế gian ở khắp nơi, hàng triệu và hàng triệu và hàng triệu người. Tôi đã nói trực tiếp hay gián tiếp cho mười hay—mười hay mười hai triệu người, hay nhiều hơn nữa, nói thẳng. Tôi đã thấy hàng vạn khái tượng và những dấu hiệu và những phép lạ, và không một lần nào không ứng nghiệm. Và điều đó đúng. Ngài đã nói trước cho tôi biết những việc đó mà

không bao giờ không xảy ra thật chính xác. Tôi sẽ mang ra cho bất cứ ai xem xét điều đó. Đúng thế. Tôi không tuyên bố là một vị tiên tri, nhưng anh em hãy nghe tôi.

¹⁰⁴ CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, nó sẽ lấy tình yêu thương trọn vẹn đặt anh em vào trong nơi đó, vì đó tất cả có ở đó. Cho dù tiền bạc gì đi nữa, nhiều sự biểu hiện tôn giáo, nhiều việc làm tốt lành anh em đã làm chừng nào đi nữa hay bất cứ điều gì anh em đã làm, điều đó sẽ không được kể đến vào ngày đó. Nó sẽ đòi hỏi tình yêu trọn vẹn. Vì thế bất cứ điều gì anh em làm, anh em đặt qua một bên cạnh mọi việc khác cho đến khi anh em thật sự rất đầy đầy tình yêu thương của Đức Chúa Trời cho đến khi anh em có thể yêu những người mà ghét mình.

¹⁰⁵ Như tôi vừa nói sáng nay, tôi đã được tạo ra, được tạo nên toàn bộ tính chất của tôi là ân điển. Nhiều người nói, “Này, anh gái lưng cho tôi và tôi sẽ gái lại cho anh. Đúng thế, anh làm điều gì đó cho tôi và tôi sẽ làm điều gì đó cho anh.” Đó không phải là ân điển. Ân điển là, nếu lưng anh đang ngứa, tôi sẽ gái giúp dù sao chẳng nữa, cho dù anh có gái cho tôi hay không; anh tát vào mặt tôi, và nói “lưng tôi đang ngứa, hay, cần gái,” tôi sẽ gái nó. Hiểu không? Chính là đó, làm điều gì đó. Tôi không tin vào các việc làm. Tôi tin rằng các việc làm là tình yêu thương. Việc làm là—việc làm là sự bày tỏ rằng ân điển đã xảy ra. Tôi không sống chân thật với vợ tôi vì tôi nghĩ cô ấy có thể ly dị với tôi nếu tôi không đúng, tôi sống chân thật với cô ấy vì tôi yêu cô ấy.

¹⁰⁶ Tôi không giảng dạy Phúc âm bởi vì tôi nghĩ tôi có thể bị xuống địa ngục nếu tôi không giảng, tôi giảng Phúc âm bởi vì tôi yêu Ngài. Chấn chấn vậy. Anh em nghĩ tôi có thể vượt qua những biển đầy bão táp kia, và những máy bay lao tới lui, cùng những ánh chớp sáng lóe chung quanh, và—và mọi việc khác, và hầu hết bất cứ giờ phút nào...và mọi người kêu lên, và “Kính mừng Ma-ri” diễn ra từ đầu đến cuối máy bay, và mọi sự chẳng? Người ta bị đung đưa trong đai an toàn, và viên phi công nói, “Còn đủ xăng để bay trong mười lăm phút nữa, không biết chúng ta đang ở đâu.” Anh em nghĩ tôi có thể làm điều đó chỉ—chỉ để đùa không? Hừ! Anh em nghĩ tôi hẳn trở lại trong những khu rừng nơi những lính Đức phải luôn canh phòng tôi như thế này

mỗi đêm và đưa tôi vào và ra khỏi buổi nhóm, cho đến khi Đức Thánh Linh bắt đầu thực hiện phép lạ? Những người cộng sản đặt những kính viễn vọng ban đêm, để bắn tôi cách xa một dặm. Anh em nghĩ tôi có thể làm điều đó chỉ để đùa thôi sao? Bởi vì có điều gì đó ở trong tôi yêu thương; họ là những con người mà Đấng Christ đã chết cho. Phao-lô nói, “Tôi sẽ không chỉ muốn đi lên thành Giê-ru-sa-lem, mà tôi còn đi đến đó để bị đóng đinh trên thập tự. Tôi sẽ đi để chết. Tôi sẽ đến đó để chết cho mục đích của Chúa.” Nó là điều gì đó, tình yêu thương cưỡng ép anh em, khiến anh em làm điều đó. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁰⁷ Nếu tôi đã giảng Phúc âm vì tiền, nếu điều đó đã xảy ra, tối nay tôi hẳn đã không bị mắc nợ hai mươi ngàn đô-la, tôi hẳn không ở trong tình trạng nợ nần. Không, thưa quý vị. Bởi vì tôi có thể giữ lại một ít của—một ít của hàng triệu đô đã được giao cho tôi. Một người, một người đã gửi đến đại diện của F.B.I. với một hối phiếu một triệu năm trăm ngàn đô-la. Và tôi đã nói, “Hãy đem về đi.” Không phải vì tiền! Không phải tiền. Tôi không giảng Phúc âm vì tiền. Không phải vì điều đó!

¹⁰⁸ Chính là vì tình yêu thương. Điều tôi muốn làm, là, khi tôi vượt qua hơi thở cuối cùng đến nơi xa kia, mà có thể trong năm phút nữa, điều đó có thể trong hai giờ nữa từ lúc này, điều đó có thể là năm mươi năm nữa, tôi không biết khi nào nó sẽ xảy ra. Nhưng khi nó đến, tôi đến nơi đó, tôi muốn thấy anh chị em trong sự rục rỡ của tuổi trẻ, chạy đến, la lớn lên, “Người anh em yêu dấu của tôi! Anh của tôi!” Đó là điều ở trong lòng tôi. Đó là lý do. Tôi không cố bắt đồng với anh em để trở nên—trở nên khác biệt, nhưng tôi đang cố đặt anh em trên con đường mà đúng đắn. Đó là đường để đi vào. Không phải giáo hội của anh em, không phải giáo phái của anh em, nhưng sự sanh ra của anh em trong Đấng Christ. Ồ, chào ôi. Chào!

Ấy là ở trong Ngài...chúng ta đã nên...kể dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta theo mục đích của Ngài Đấng làm mọi sự hiệp với ý định của chính Ngài:

¹⁰⁹ Lắng nghe. Chúng ta sẽ kết thúc trong vài phút. Hãy nghe kỹ bây giờ trước khi chúng ta kết thúc.

*Hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta mà được
ngợi khen, là kẻ trông cậy trước nhất...Đấng Christ.*

Ấy là ở trong Ngài mà anh em cũng tin cậy...

¹¹⁰ Hãy theo dõi điều này bây giờ, thật kỹ. Hãy mặc áo giáp vào, áo giáp Phúc âm. Giữ đôi tai của anh em mở ra, lắng nghe kỹ. Tôi đọc câu thứ 13.

*Ấy là ở trong Ngài mà anh em cũng đã tin cậy, sau khi
anh em đã nghe...*

“Đức tin đến bởi...” [Hội chúng đáp, “Sự nghe.”—Bt.]
“nghe...” [“Lời.”] “Lời của...” [“Đức Chúa Trời.”]

...after that you heard the word of truth,...

¹¹¹ Lẽ thật là gì? Lời của Đức Chúa Trời. Đúng thế không? Giảng 17:17, anh em đang lật ra câu Kinh Thánh đó, Chúa Jêsus phán, “Xin khiến họ nên thánh, Cha ôi, qua Lẽ thật. Lời Cha là Lẽ thật.”

*...sau khi anh em đã nghe lẽ thật, tin lành của sự cứu
rỗi anh em:...*

¹¹² Sự cứu rỗi mà ông đang cố gắng nói với họ là gì? Đã định trước khi tạo dựng thế gian (Đúng thế không?), để được nhận làm con, đã định trước cho Sự sống Đời đời. Vậy thì, sau khi anh em đi vào Sự sống Đời đời, sau khi được cứu, được nên thánh, đây đây Đức Thánh Linh, anh em là con cái. Bấy giờ Đức Chúa Trời muốn ban địa vị cho anh em, ờ, để anh em có thể làm công tác cho Nước Ngài và sự vinh hiển Ngài.

¹¹³ Đó là Phúc âm. Là, đầu tiên, hãy nghe Lời, “Hãy hối cải, và phải như Danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha thứ tội.” Cắt lấy mọi tội của anh em, cầu khẩn Danh Đức Chúa Jêsus Christ, vì miền Đất hứa. Lời hứa dành cho mọi người ở tạm trên con đường của mình. Nếu anh em rời khỏi nhà tối nay, một tội nhân, nói, “Tôi sẽ đi qua Đền tạm Branham,” Đức Chúa Trời ban cho anh em cơ hội tối nay. Có một điều đặt ở giữa anh em và Đất hứa. Đất hứa là gì? Đức Thánh Linh. Điều mà đã nằm giữa Giô-suê và đất hứa là sông Giô-đanh. Hoàn toàn chính xác.

¹¹⁴ Môi-se, là một hình bóng của Đấng Christ, đã dẫn dân sự vào miền đất hứa, rồi Môi-se đã không mang dân sự vào miền đất

hứa. Giô-suê đã dẫn dân sự vào và chia đất. Chúa Jê-sus đã trả giá, dẫn họ đến với Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời đã ban Đức Thánh Linh xuống và Ngài đưa hội thánh vào trật tự, mỗi người, đổ đầy họ bằng sự Hiện diện của sự Hiện hữu Ngài. Anh em hiểu tôi muốn nói điều gì không? Tất cả ở trong Chúa Cứu Thế Jê-sus, cách mà Đức Chúa Trời đã định trước điều này với sự kêu gọi của Phúc âm này!

115 Phao-lô, Ga-la-ti 1:8, nói, “Nếu một Thiên sứ đến truyền giảng bất cứ điều gì khác, thì người ấy đáng bị nguyền rủa.” Lẽ Thật, Phúc âm. Bây giờ hãy nghe kỹ khi chúng ta đọc tiếp, cho hết câu.

...là đạo tin lành về sự cứu rỗi anh em: ấy cũng là trong Ngài...(lắng nghe kỹ)...sau khi anh em đã tin, anh em được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh của lời hứa,

116 Trong những ngày sau rớt, Kinh Thánh nói, bây giờ hãy xem, trong những ngày sau rớt sẽ có hai hạng người. Một hạng người sẽ có Ấn của Đức Chúa Trời, hạng người kia có dấu hiệu của con thú. Đúng thế không? Bao nhiêu người biết điều đó? Tốt, nếu Ấn của Đức Chúa Trời là Ấn của...Nếu Ấn của Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh, thế thì ai không có Đức Thánh Linh thì có dấu của con thú. Kinh Thánh đã nói rằng hai thần linh đó sẽ rất tương tự với nhau, nếu có thể được nó sẽ lừa dối ngay chính người được Chọn. Nó sẽ không bao giờ làm được điều đó, bởi vì họ đã được chọn cho Sự sống Đời đời. Hiểu không?

117 Hội thánh sẽ ra đi, đúng như việc biết có mười người nữ đồng trinh đi ra để gặp Chúa, tất cả đều được nên thánh, tất cả đều thánh khiết, mỗi người đều được nên thánh. Năm người trẻ nải và để đèn họ tắt. Năm người có dầu trong đèn mình. “Và, kìa Chàng Rể đến!” Và năm người có dầu trong đèn đi vào dự Tiệc Cưới. Còn những người kia bị để ở ngoài nơi đó có sự khốc lóc và rên rỉ và nghiến răng. Hãy sửa soạn, vì anh em không biết phút nào Chúa đến. Hãy có...Dầu tượng trưng cho điều gì trong Kinh Thánh? Thánh Linh.

118 Vậy thì đối với anh em ngày nay, các anh em Cơ-đốc Phục Lâm nói ngày thứ bảy là Ấn của Đức Chúa Trời, hãy đưa ra một câu Kinh Thánh chứng minh điều đó. Kinh Thánh nói rằng Ấn

của Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh. Hãy xem câu này. “Mà...”
Hãy xem câu thứ 13 nào.

...sau khi mà anh em đã tin, anh em đã được Ấn chứng bằng—bằng Đức Thánh Linh của lời hứa.

¹¹⁹ Lật qua Ê-phê-sô 4:30, tôi tin là thế. Xem thử nếu chúng ta không hiểu 4:30, xem thử điều này có giống nhau không. Ê-phê-sô, chương 4 và câu 30. Vàng, đây rồi, 4:30.

Và anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc.

¹²⁰ Cho đến chừng nào? Khi anh em thực sự, thực sự nhận lãnh Đức Thánh Linh, Điều đó sẽ kéo dài bao lâu với anh em? Cho đến sự phục hưng kế tiếp, cho đến khi bà nội qua đời, cho đến khi ông chủ chửi mắng anh em? Cho đến ngày cứu chuộc của anh em! Halêlugia!

¹²¹ Sau khi anh em chết, sau khi anh em đi vào Xứ đó, mà anh em đang đứng ở đó với những người yêu dấu của mình, anh em vẫn đầy dẫy Đức Thánh Linh. Lời Kinh Thánh! Anh em đúng như anh em hiện có lúc này, anh em chỉ có một...anh em di chuyển vào một thân thể khác. Anh em chỉ đổi nhà. Thân thể này trở nên già nua, anh em không thể mang thêm bệnh zona trên nó nữa, thân thể này trở nên thối rữa. Đúng thế. Vì thế anh em thật sự bỏ cái cũ đi và để nó thối rữa ra, và di chuyển vào cái mới. Đúng thế không? “Vì nếu nhà tạm trên đất này bị đổ nát, chúng ta có một nhà đang chờ đợi chúng ta.”

¹²² Anh em còn nhớ ngày nọ, đi qua điều đó không? Khi em bé được hình thành trong tử cung người mẹ, và bấp bệch nhỏ bé của nó đang đá và nhảy và cứ như thế. Nhưng ngay khi đứa bé lọt lòng và đứa bé chào đời, điều đầu tiên, có một thân thể thiêng liêng để bắt lấy thân thể tự nhiên nhỏ bé đó. Có lẽ bác sĩ cho nó một cái...[Anh Branham vỗ bàn tay với nhau—Bt.] như thế, hay một điều gì như lắc nó, và “oe, oe, oe.” Và ngay lập tức nó sẽ tìm ngực người mẹ, “ưm, ưm, ưm,” dúm cái đầu nhỏ bé vào ngực người mẹ, làm những mạch sữa kia chảy ra.

123 Một con bê, ngay khi nó lọt lòng mẹ, nó sẽ đứng dậy trên đầu gối nhỏ bé của nó sau vài phút. Nó sẽ làm gì? Đi lùi lại ngay phía sau, để giữ mẹ nó, và bắt đầu lắc lắc cái đầu nhỏ bé của nó lên xuống như thế, và nhận sữa của nó. Halêlugia! Vâng, thưa quý vị.

124 Khi thân thể xác thịt này hình thành nó, có một thân thể thiêng liêng đang chờ đợi nó.

125 Và khi thân thể xác thịt này rơi xuống đất, halêlugia, có một thân thể thiêng liêng đang chờ đợi nơi xa kia! Chúng ta chỉ di chuyển từ thân thể này qua thân thể khác, chúng ta thay đổi nơi cư ngụ của chúng ta. Thân thể hay chết này phải mặc lấy thân thể không hay chết, là thân thể thiêng liêng này; thân thể hay hư nát sẽ mặc lấy thể không hay hư nát. Thân thể già nua nhăn nheo này, co lại, cúi khom về phía trước, nhưng nó sẽ không thay đổi bề ngoài chút nào, tôi muốn nói khi nó đến bên xa kia, anh em sẽ vẫn cùng thân linh đó.

126 Cho phép tôi đưa cho anh em một điều gì đó nhỏ bé có vẻ khó hiểu đối với anh em, tuy nhiên đó là Kinh Thánh, rồi tôi sẽ đưa cho anh em một điều sẽ dễ hiểu với anh em. Hãy theo dõi điều này. Khi Sau-lơ xưa, vị—vị vua, thầy—thầy giảng giáo phái, to lớn xưa dưới đó lúc ấy, anh em biết đấy, là người có đầu và vai cao hơn những tất cả người khác, và sợ hãi, họ không biết gì về đấng Siêu nhiên. Đa-vít phải đến và giải cứu chiên ra khỏi miệng sư tử, giết Gô-li-át. Hãy xem ông. Ông đã trở nên quá xa cách Đức Chúa Trời, ông đã ghét thầy giảng thánh quá máu này. Và thay vì có mặt, để cố gắng giúp đỡ người, ông quay lại chống đối người. Nếu như đó thực sự không phải hình ảnh chính xác, bức tranh đúng như vậy. Quay mặt hoàn toàn khỏi ông!

127 Bao nhiêu người ở đây khi tôi lên đường trong cuộc hành trình đầu tiên của tôi, và đã giảng, “Đa-vít giết Gô-li-át,” khi tôi rời đi? Nhiều, một số, một vài người kỳ cựu. Tôi đang định để lại lần nữa về điều này. Hãy nhớ những gì, thấy điều gì vừa đến khoảng Chúa nhật vừa qua không? Nó đang di chuyển ngay vào giai đoạn khác. Chiến dịch thứ hai của Đa-vít, giai đoạn thứ hai của chức vụ ông. Điều đó hoàn toàn đúng. Mà, về sau ông trở nên vua trên dân Y-sơ-ra-ên. Để ý chức vụ lúc này đang chuyển

sang một giai đoạn vĩ đại hơn, kết quả vĩ đại hơn. Đa-vít cũng vậy. Tôi để ý điều này khi ông xuất hiện, Đa-vít, ồ, khi Đức Chúa Trời để Đa-vít xuất hiện ở đó và giết sư tử, để ý, và giết gấu, rồi giết người Phi-li-tin. Bấy giờ, đến lúc Đức Chúa Trời cho một ác thần đến trên chàng trai này. Và của...Vớì điều gì? Để ghét Đa-vít. Và tôi nghĩ...

128 Bấy giờ, những băng ghi âm này. Bấy giờ lắng nghe, thưa anh em, anh em nghe trên những băng ghi âm này, nếu anh em không đồng ý với tôi, hãy tha thứ cho tôi. Đây, tôi yêu thương anh em. Tôi sẽ gặp anh em ở trên kia dù sao đi nữa, đây, bởi vì nếu anh em là người thuộc về Đức Chúa Trời, tôi sẽ gặp anh em dù sao đi nữa. Nhưng, tôi muốn nói điều này, đây là nguyên nhân. Thực sự bởi vì Sau-lơ thấy rằng Đa-vít có điều gì đó mà ông không có. Thế rồi điều gì đã xảy ra?

129 Một người có gương mặt hồng hào nhỏ bé, hơi “gù lưng,” Kinh Thánh nói ông là người bị “gù lưng.” Đó không phải là đứa con rất đẹp, “gù lưng” thực sự là anh chàng nào đó thuộc loại phải kéo lên một chút. Và ông đã đi ra đó, và Sau-lơ, ồ, ông mặc áo giáp của Sau-lơ trên mình, và tôi hình dung cái khiên trở nên hoàn toàn vướng víu trên chân ông. Và ông nói, “Hãy lấy cái thứ này ra khỏi tôi. Tôi—tôi đã...” Có lẽ ông được ban cho một bằng Tiến sĩ, Tiến sĩ Triết học hay Tiến sĩ Luật, hay điều gì đó, anh em biết đấy. Ông nói như thế nào, “Tôi không biết gì về thứ đó, bởi vì tôi đã không chứng minh được nó. Hãy để tôi làm điều này, với những gì tôi biết tôi đang làm.” Vâng, thưa quý vị. Ông lấy cái trành ném đá.

130 Và họ cho Đa-vít bị điên bởi vì những người con gái, những giáo hội, những giáo hội đang hát, “Sau-lơ, có thể giết hàng ngàn, còn Đa-vít đã giết hàng vạn.”

131 Rồi ông trở nên ganh tỵ, “Nó là thứ Danh Jêsus xưa cũ đó, chẳng có gì với Nó cả.” Đúng thế. Và Đức Chúa Trời đã làm gì với ông? Đức Chúa Trời đã sai ác thần đến trên ông, để ghét Đa-vít, và ông đã ghét Đa-vít vô cớ.

132 Đa-vít có thể vạ cổ vua vài lần. Ông có thể, nhưng ông chỉ bỏ qua. Ông hoàn toàn không hề nói điều gì. Ông chắc chắn có thể đã làm điều đó. Ông đã đi qua và cắt vạt áo của vua, một đêm

nọ, quay trở về, nói, “Nhìn xem đây, vua thấy đấy!” Vâng, thưa quý vị, ông có thể đã làm điều đó, nhưng ông cứ để mặc ông ta. Ông có thể giải tán hội chúng của ông và làm họ tan lạc, rồi bắt đầu một tổ chức của chính ông nếu ông muốn. Nhưng ông đã không làm điều đó, ông chỉ để Sau-lơ đi. Hãy để Đức Chúa Trời thực hiện sự chiến đấu. Vâng, thưa quý vị.

¹³³ Vì thế khi người tiếp tục đi ra và chiến dịch hoàn thành, và tiến triển, ác thần đó đã làm cho Sau-lơ như vậy đến nỗi không nhận được sự đáp lời từ Đức Chúa Trời. Sau một thời gian ngắn... Thần của Chúa đã rời khỏi ông. Và Sa-mu-ên thân mến, người mà họ đã quay lưng, người mà thật sự là Tiếng của Đức Chúa Trời cho họ, người đã nói với họ trước khi họ thậm chí muốn hành động như thế gian.

¹³⁴ Tại sao giáo hội muốn hành động như thế gian? Tại sao Ngũ Tuần, đã làm phép báp-têm, Thánh Linh kinh nghiệm Giám Lý, và Báp-tít, và Trưởng Lão muốn hành động giống như thế gian? Tại sao họ làm điều đó? Tôi không biết. Tôi—tôi thật không thể hiểu điều đó. Anh em nói, “Ồ, chơi bài xì phé rất vui, chỉ vui một chút thôi, chỉ chơi một đồng xu nhỏ thôi,” từng là điều anh em nói về nó. Nó là tội lỗi. Anh em không nên có những thứ đó trong nhà mình. “Tại sao, chẳng hại gì khi chỉ uống một ly bia nhỏ, xiu. Chúng tôi chỉ uống một ít. Tôi và vợ tôi uống một ít vào buổi chiều.” Và điều trước tiên bạn nên biết, con cái của bạn cũng uống một ít. Chắc chắn vậy.

¹³⁵ Và phụ nữ các chị, hùm, ma quỷ chỉ làm một...Đó là điều nó đã làm lúc ban đầu, và nó đương nhiên nhận thấy mục tiêu của các chị em. Nó chỉ làm điều đó đúng với...vì nó biết điều nó có thể làm được. Nó có thể lừa dối người đàn bà nhanh hơn người đàn ông một ngàn lần. Tôi biết điều có làm tổn thương tình cảm của quý bà, nhưng đó là Sự thật. Điều đó chính xác. Đó là những gì nó đã làm trong vườn Ê-đen. Nó có thể làm...Bây giờ, bà thì thật thà, bà thì chân thật, tuy nhiên bà đã bị lừa. “A-đam không bị lừa,” Kinh Thánh đã nói. Ông đã không bị lừa, nhưng bà bị lừa dối. Vì thế nó có thể lừa được bà. Và tuy nhiên quý vị mục sư sẽ đi ngay ra ngoài và phong chức cho các bà làm nữ truyền đạo, để cho họ ở trên hội chúng như thế, và Kinh Thánh này lên án điều

đó từ Sáng thế ký cho đến Khải huyền. Anh em nói, “Ồ, điều đó được thôi. Nó được cả. Họ có...Họ có thể giảng dạy thực sự giống như thế.” Tôi biết điều đó đúng.

¹³⁶ Giống như có lần một người nào đó nói tiếng lạ, tôi chỉ tiếp tục giảng. Và khi tôi đi ra ngoài, một phụ nữ nói với con trai tôi, nói, “Tôi đã có một sứ điệp để nói tối mai,” nói, “khi Cha anh đến trên bục giảng.”

Tôi nói, “Thế à, thưa Bà, bà muốn nói điều gì?”

¹³⁷ Và đêm đó khi đã sẵn sàng, khi tôi sắp sửa kêu gọi tin nhận, bà ta sửa soạn lại tóc và kéo đôi vớ lên cùng mọi việc khác, sẵn sàng, nháy lên ở giữa sàn nhà và bắt đầu nháy lên nháy xuống, nói tiếng lạ và nói tiên tri. Tôi cứ tiếp tục giảng, kêu gọi đến tin nhận. Vì tôi không bao giờ đánh giá cao điều đó chút nào, nó không đúng. Vậy nên, ồ, Kinh Thánh nói không với điều đó, nói, “Tâm—Thần các đấng tiên tri suy phục các đấng tiên tri.” Đức Chúa Trời ở trên...Đức Chúa Trời đang nói trên bục giảng, hãy để Ngài nói. Phao-lô nói, “Nếu điều gì đó được bày tỏ cho một người, hãy để người đó nín lặng cho đến khi người kế tiếp nói xong.” Đúng thế.

¹³⁸ Bây giờ, lúc đó khi tôi đi ra ngoài, những người này nói, một đám đông người, đã nói, “Anh làm buồn lòng Đức Thánh Linh tối nay.”

Tôi nói, “Làm gì? Tôi đã làm gì nào?”

¹³⁹ Họ nói, “À, khi chị ấy đưa ra sứ điệp đó, halélugia, đã nói thế.”

“Thế sao,” tôi nói, “tôi đang giảng. Chị ấy làm mất trật tự.”

¹⁴⁰ “Ồ,” nói, “điều đó mới mẻ ra từ Ngài. Điều đó tươi mới hơn những gì anh đã giảng.” Ừm!

¹⁴¹ Vậy thì, điều đó chỉ cho thấy...điều đó cũng cho thấy điều này, và tôi nói điều đó với sự kính trọng anh em, cũng không bị mất trí, hay là cũng không tôn trọng, hoặc sự dạy dỗ dốt nát không biết về Đức Chúa Trời nhiều hơn ếch ngồi đáy giếng. Vậy thì, điều đó, tôi không nói đó là một—một nhận xét ngu xuẩn, bởi vì đây không phải chỗ để đùa. Nhưng điều đó—điều đó hoàn toàn đúng sự thật. Một người hẳn biết rằng Đức Chúa Trời không phải là tác giả của hỗn loạn. Ngài thuộc về sự hòa bình. Họ không biết Kinh

Thánh. Hết thấy họ biết cách nhảy lên nhảy xuống, nói tiếng lạ, nói, “Tôi có Đức Thánh Linh. Halêlugia!”

142 Tôi đã đứng và thấy, ở Châu Phi, những thầy mo và những vật nói, bởi năm ngàn người cùng một lúc; nhảy lên nhảy xuống, máu bôi đầy mặt họ, nói tiếng lạ, và uống máu đổ ra từ một chiếc sọ người; kêu cầu ma quỷ, và nói tiếng lạ.

143 Và tuy nhiên nói tiếng lạ là một ân tứ của Đức Chúa Trời, nhưng đó không phải là bằng chứng không thể sai lầm về Đức Thánh Linh. Cho phép tôi nói với anh em điều đó lúc này. Tôi tin rằng mọi thánh đồ được thần cảm nói tiếng lạ. Tôi tin một người đôi khi anh em rất được cảm động bởi Đức Chúa Trời đến nỗi anh em sẽ nói tiếng lạ. Tôi tin điều đó. Nhưng tôi không tin đó là dấu hiệu anh em có Đức Thánh Linh. Vâng, thưa quý vị. Tôi tin có những lần khi anh em có đức tin, một người, anh em có thể đi thẳng đến và đặt tay trên một đứa trẻ bị bệnh ung thư, khi năm mươi thầy giảng đã cầu nguyện cho nó, và nó được chữa lành bởi vì người mẹ có đức tin cho đứa con đó. Đức Chúa Trời đã ban nó cho, bà là một chi thể của Thân thể Đấng Christ. Đúng, thưa quý vị. Tôi tin điều đó. Tôi đã thấy điều đó được thực hiện và tôi biết đó là thật. Nhưng nó là gì, là đi đến chỗ hội thánh có trật tự, sắp đặt cho có thứ tự để chúng ta có thể làm việc.

144 Bây giờ chúng ta hãy làm cho xong phần còn lại của câu này ở đây trước khi chúng ta đi tiếp.

...sau khi mà anh em tin nhận, anh em đã được ấn chứng bằng Thánh Linh của lời hứa.

145 “Ấn chứng!” Ấn chứng là gì? Ấn là gì? Ấn chứng là, trước tiên nó cho thấy là một công việc đã được hoàn tất, một công việc đã được hoàn tất. Điều tiếp theo nó chỉ ra là quyền làm chủ. Và điều tiếp theo nó chỉ ra là sự bảo đảm, việc giữ nó.

146 Chẳng hạn, tôi thường đi làm cho Đường sắt Pennsylvania, tôi thường làm việc với ba tôi trên đường ray. Chúng tôi sẽ chất những chiếc xe hơi. Và chúng tôi đưa xuống ở đây tại công ty đóng gói này, chúng tôi sẽ đưa vào những thùng, và chúng tôi đặt một số ở trên *đây* một số ở dưới *đây*, và một số khác theo cách *này*. Nhưng trước khi chiếc xe đó được đóng dấu, người giám sát

đi ngang qua đó, và ông ta đẩy nó lên, đẩy cái *này*, lắc cái *kia*. “À! Bỏ nó đi! Chúng sẽ vỡ hết thảy ra từng mảnh trước khi chúng đến đó. Bỏ nó đi! Lấy chúng ra. Đừng làm điều đó.” Người giám sát loại bỏ chiếc xe đó.

¹⁴⁷ Đức Thánh Linh là Đấng Giám Sát. Ngài lắc bạn một chút, và bạn kêu lách cách. Bạn có tin mọi Lời Đức Chúa Trời không? “Tôi không tin thứ Danh Chúa Jêsus cũ rích đó.” Lên án nó. Anh em kêu lách cách, đấy. “Tôi không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng hoặc không có chuyện như vậy.” Vẫn kêu lách cách. Hãy lấy chúng ra. Anh em tin Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua vẫn y nguyên... “Thôi được, trong chừng mực nào đó.” Anh em kêu lách cách. Hãy tống cổ nó ra, đấy, nó chưa sẵn sàng. Vâng, thưa quý vị.

¹⁴⁸ Thưa anh em, khi nó sẵn sàng để nói “A-men!” Anh em đã nhận được Đức Thánh Linh chưa? “A-men!” Mọi việc đã hoàn tất chưa? “A-men.” Thế thì Đấng Giám Sát làm gì? Mọi việc đều được đóng gói tốt và chặt, đầy đầy Phúc âm. Ồ, mọi Lời của Đức Chúa Trời là tốt lành. Mọi sự trọn vẹn. “Tôi tin mọi Lời. A-men! A-men! A-men!” Anh em tin rằng Đức Chúa Trời vẫn chữa lành không? “A-men.” Anh em có tin Chúa Jêsus hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi không? “A-men.” Anh em có tin Đức Thánh Linh thật đúng như Nó đã từng có không? “A-men.” Anh em tin Thánh Linh giảng trên Phao-lô cũng giảng trên chúng ta không? “A-men.” Anh em tin Thánh Linh cũng làm những việc như vậy trên chúng ta như đã làm trên họ không? “A-men.” Ồ, ồ, bây giờ nó trở nên chặt chẽ. Đấy, giờ đây trở nên chặt chẽ, chúng ta sẵn sàng để đóng cửa. Được rồi.

¹⁴⁹ Lúc đó người giám sát đóng cửa. Người làm gì? Người đóng ấnn trên nó. Rồi người đưa xuống đây và mang theo những vật nhỏ bé, đến đó mang theo vật nhỏ bé này và niêm phong nó. Tốt hơn bạn đừng làm nó vỡ ra. Nếu chúng, chiếc xe hơi đó, nơi đến của nó là Boston, nó không thể bị vỡ. Nó có thể trở thành vật chắn đỡ cho khỏi làm sụp đổ dấu ấn đó cho đến khi nó đến Boston. Và một người có thẩm quyền có thể mở ấnn đó, và duy nhất người đó. Đúng thế. Một công ty đường sắt *nào đó-nào đó* làm chủ nó. Nó là sự niêm phong của họ. Nó là sự bảo đảm rằng chiếc xe hơi được đóng hàng, chiếc xe này đã sẵn sàng. Nó thuộc

quyền sở hữu của họ. Người ta không thể đặt “B&O” trên đường đến “Pennsylvania.” Bạn đã có được đóng dấu, và bởi vì nó được đóng ấn.

150 Và khi Cơ-đốc nhân được đóng gói bằng Phúc âm, đầy đầy điều tốt lành của Đức Chúa Trời, tất cả những điều tốt đẹp của Đức Chúa Trời đang đặt để trong người ấy, với tấm lòng rộng mở, sẵn sàng làm việc, muốn được đặt vào vị trí, làm bất cứ điều gì Đức Thánh Linh bảo người ấy làm, vượt qua sự chết đến với Sự sống, được thánh hóa từ mọi việc của thế gian, đang bước đi trong Sự Sáng khi Sự Sáng đến với người, đang di chuyển, người đã sẵn sàng. Thế thì Đức Chúa Trời đóng cửa thế gian phía sau người, và thay đổi mọi việc với nhau như thế, và đóng ấn người bằng Đức Thánh Linh của lời hứa. Haléluia! Cho đến chừng nào? Cho đến ngày cứu chuộc. Đừng để người đi trạch ra khỏi đường ray xe lửa và làm nó vỡ ra và xem lại mọi việc có ổn không. Nó ổn rồi, thì cứ để yên. Đấng Giám Sát đã làm xong việc giám sát nó. Anh em được đóng ấn bao lâu? Cho đến ngày cứu chuộc của mình. Đó là thời gian anh em được đóng ấn.

151 “Ồ, khi anh chết, thế thì, Anh Branham, còn sau khi anh chết thì thế nào, anh đã nói anh vẫn có Nó mà?” Anh em có Ấn đó đời đời. Sự Sống bắt đầu ở đâu? Tại bàn thờ. Ngay tại đó anh em thấy một chút xíu hình bóng. Đó là cái bóng, Ấn của Đức Thánh Linh. Lúc đó nó một cái bóng của những bóng của những cái bóng khác, như tôi đã nói ngày nọ. Nhưng khi anh em chết, anh em tiếp tục đi qua những bóng vô hình kia cho đến khi anh em đến với trạng thái ẩm ướt, từ ẩm ướt đến một dòng suối nhỏ bé chảy nhỏ giọt, từ con suối trở nên con lạch, từ con lạch trở nên con sông, từ sông trở thành đại dương, đầy, của tình yêu thương Đức Chúa Trời. Anh em chỉ là cùng một con người.

152 Hãy nhìn đây. Sau-lơ xưa, kẻ sa ngã xưa, ông không thể đi qua để đến với Đức Chúa Trời, tuy nhiên ông không hư mất. Chắc chắn ông không. Ông là vị tiên tri, nhưng ông thực sự đi ra ngoài Đức Chúa Trời. Đó là nguyên nhân, thưa anh em, tôi đã nói, “Anh em không hư mất.” Vì thế nên nhớ, ông chỉ đi ra ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời, thế nên điều trước tiên anh em nên biết, ông—ông sẽ không đồng ý. Bây giờ, có lẽ tôi không nên nói điều đó.

Được rồi, tôi sẽ đi tiếp tục ngay trước một hội chúng phước hạnh tối nay. Thế nên, anh em biết, điều đầu tiên anh em biết đấy, ồ, chào ôi, thế thì... Ông đã đi đến với—với U-rim Thu-mim.

153 Anh em biết U-rim và Thu-mim là gì, đó là giáp che ngực, ê-phốt mà—mà A-rôn đã mặc. Nó hiện diện luôn luôn, Đức Chúa Trời luôn luôn là Đức Chúa Trời siêu nhiên đang trả lời theo những cách siêu nhiên. Và khi một vị tiên tri nói tiên tri, nếu sự sáng thần bí không đến qua U-rim Thu-mim đó, thì người đó sai trật. Khi người chiêm bao kể giấc mơ và điều đó không thấp sáng trên U-rim Thu-mim đó, tôi không quan tâm nó có vẻ tốt đẹp như thế nào, điều đó sai. Đúng thế.

154 Và tôi không quan tâm thực sự hoàn toàn anh em đã có bao nhiêu bằng tiến sĩ và tổ chức của anh em lớn như thế nào, khi anh em nói tiên tri hay giảng dạy, nó không phù hợp theo Lời này, thì anh em sai trật, thưa anh em. Anh em là... Đây là U-rim Thu-mim của Đức Chúa Trời. Khi anh em nói mình không được định trước khi tạo dựng thể gian, nó không sáng lòe lên, bởi vì Kinh Thánh đã nói anh em được định trước. Khi anh em nói mình phải chịu phép báp-têm như danh của “Đức Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh,” nó không sáng lòe, vì không ai trong Kinh Thánh từng chịu phép báp-têm cách đó. Chỉ như Danh Đức Chúa Jêsus. Nó sẽ không sáng lòe, vì thế có một điều gì đó sai ở đâu đó.

155 Cho nên U-rim Thu-mim ắt không trả lời Sau-lơ xưa, và ông thậm chí không thể có chiêm bao. Ông đã đi quá xa đến nỗi ông không thể có ngay cả giấc chiêm bao. Vậy anh em biết ông đã làm gì không? Ông đi đến bà bóng, và bà bóng già này, một pháp sư già ở đó, pháp sư. Và ông nói, “Người biết cầu vong không?”

156 Bà đáp, “Biết, nhưng Sau-lơ đã nói sẽ giết hết những người cầu vong.”

157 Ông nói, “Ta sẽ bảo vệ người,” ông ăn mặc như một người hầu. Ông nói, “Hãy cầu vong cho ta và vờ lên cho ta từ thế giới người chết đã qua đời phía bên kia đến đây.” Bây giờ hãy nghe điều này. “Hãy mang lên cho ta linh của tiên tri Sa-mu-ên.”

158 Và bà bắt đầu cầu—cầu vong. Và, khi làm thế, bà sắp mặt xuống đất, bà nói, “Tôi thấy các thần đang lên.” Đấy, bà là người

ngoại giáo, “các thần,” hai hay ba thần, như Cha, Con, Thánh Linh, hay điều gì giống như thế, anh em biết đấy. Bà nói, bà nói, “Tôi thấy các thần đang lên.”

159 Nói, “Hãy tả người đó. Người đó trông như thế nào? Trông người đó ra sao?”

160 Nói, “Người ấy ốm, và người mặc áo tôi trên lưng.” Người đã không thay đổi, chút nào.

161 Ông nói, “Ấy là Sa-mu-ên. Hãy mang người vào phòng này, đưa người đến đây trước ta.”

162 Và quan sát khi Sa-mu-ên đến trước Sau-lơ, người nói, “Cớ sao người gọi ta, có biết người đã trở nên kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời không?” Và hãy theo dõi. Không chỉ người vẫn là Sa-mu-ên, mà người vẫn giữ tâm thần của lời tiên tri. Hãy nói điều đó sai, hãy để bất cứ ai nói điều đó sai. Nó là Lẽ thật! Người vẫn là vị tiên tri. Vì người nói, người đã nói tiên tri và nói, “Trận chiến sẽ chống lại người ngày mai, và người và các con trai người sẽ thua trận ngày mai, và vào giờ này tối mai người và các con trai người sẽ ở một nơi với ta.” Đúng thế không? Người vẫn là tiên tri!

Vậy thì anh em nói, “Ồ, nhưng mà đó là bà bóng làm điều đó.”

163 Được rồi, tôi sẽ nói cho anh em Đấng không phải là một bà bóng. Lần nọ Chúa Jê-sus đã đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, lên Núi Hóa Hình, và đứng trên đỉnh núi đó. Và, Chúa Jê-sus, Đức Chúa Trời đang đặt để Con Ngài; như tôi đang cố gắng điều này... đã có một buổi tối nọ, đặt để người con. Và khi họ đứng đó, họ nhìn quanh và thấy rằng Môi-se và Ê-li đứng đó. Họ đang nói chuyện, đang nói chuyện, thông công. Không lá cờ trắng nhỏ bé nào lay động quanh đó, hay đúng hơn, không có những đám mây trắng nhỏ nào trôi chung quanh. Nhưng họ là những con người, đang nói chuyện. Môi-se đã được chôn trong ngôi mộ không được đánh dấu đã được tám trăm năm. Còn Ê-li đã về Nhà trong xe ngựa lửa, cách đó năm trăm năm. Và cả hai đang đứng đây, vẫn sống động như khi họ còn sống, đang đứng nói chuyện với Ngài trước khi Ngài đi đến Đồi Sọ. Halêlugia! “Đã được đóng ấn cho đến ngày cứu chuộc!”

164 Tôi sẽ đi nhanh, và rồi chúng ta sẽ kết thúc, bởi vì đã trễ, và chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau, khoảng năm phút nữa. Câu 14, đọc, để tôi đọc qua câu 13, hiểu nó, bối cảnh.

*Trong Ngài mà anh em... đã tin, sau khi đã nghe lời của
lẽ thật, là tin lành về sự cứu rỗi anh em:...*

165 Bây giờ hãy nhớ, sự cứu chuộc họ có là gì? Đây là—đây là những tín đồ Đấng Christ ở Ê-phê-sô. Họ, nào hãy xem, anh em có để ý những người Cô-rinh-tô không? Ông luôn luôn phải nói với họ, “Khi tôi đến giữa anh em, người nói tiếng lạ, người nói tiếng lạ, người có bài ca, người nói tiên tri, người có...” Đấy, ông không thể dạy họ điều gì cả, bởi vì họ luôn luôn đòi hỏi *điều này, điều nọ hay điều kia*. Những người này có cùng một thứ, nhưng họ có nó trong trật tự. Ông không bao giờ dạy người Cô-rinh-tô điều gì như thế này, ông không thể, hội thánh không có trật tự để dạy điều đó. Vậy thì, ông có thể dạy những người này điều chân thực.

...mà, sự cứu rỗi anh em: trong Ngài mà sau khi...anh em đã tin, anh em được ấn chứng bằng Thánh Linh của lời hứa,

Đấng ấy là bảo chứng...(ồ, xin để tôi thông qua điều đó)... bảo chứng về cơ nghiệp của chúng ta cho đến kỳ... sự cứu chuộc quyền sở hữu, để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.

Chà!

166 Đức Thánh Linh là gì? Bây giờ, tôi sẽ đọc phần còn lại của nó thật nhanh nếu anh em sẽ chịu đựng với tôi điều này. Tối hôm kia chúng ta ở đâu, Anh Mike? Ở nơi họ đều hạnh phúc, ồ, mọi việc đều bình an, đó là tình yêu trọn vẹn. Vậy thì, mỗi lần chúng ta đến đường này anh em rơi xuống một chút, đánh rơi. Mỗi lần anh em đi một bước, anh em đến gần hơn một chút. Khi xuống đến mặt đất, anh em có cái bóng của cái bóng trong cái bóng của những cái bóng. Bây giờ, đó là cách anh em nhận Đức Thánh Linh nhiều cho mình chừng nào. Đó là tình yêu thương. Nhưng, ồ, anh em khao khát vì điều gì đó.

167 Ô, dân sự sẽ không già, những người già...Thật tôi thích trở lại và ở tuổi mười lăm, hai mươi biết bao! Ô, tôi có thể cho đi bất cứ cái gì. Nó sẽ tốt gì cho tôi làm điều đó? Tôi có thể ở tuổi mười lăm và chưa chết tới nay. Điều đó không chắc chắn. Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn ở tuổi mười lăm tới nay, làm sao bạn biết mẹ bạn sẽ còn đang sống, lúc bạn trở về nhà, hay không? Làm sao bạn biết mình sẽ về đến nhà? Làm sao bạn biết bạn sẽ sống ngày mai nếu bạn ở tuổi mười hai, sức khỏe hoàn hảo? Bạn có thể bị chết trong một tai nạn, chết đột ngột, bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra đến với bạn. Sự không chắc chắn, đấy. Không có điều gì ở đây chắc chắn. Nhưng bạn ước ao điều đó. Nó là gì? Nó là Điều đó trên Đó làm cho bạn mong mỏi nó.

168 Bây giờ, bạn bước vào Điều này, lúc đó bạn có Sự sống Đòi đòi. Bây giờ xảy ra điều gì? Đó là “bảo chứng.”

169 Tiền đặt cọc một vật là gì? Nếu tôi đến với bạn để mua một chiếc xe, tôi nói, “Chiếc xe đó bao nhiêu?”

170 Bạn nói, “Chiếc xe này, Anh Branham, trị giá ba ngàn đô-la.”
“Đặt cọc thì thế nào?”

“Được, tôi sẽ cho anh đặt trước năm trăm đô-la.”

171 “Được rồi, đây là năm trăm đô-la. Tôi sẽ—tôi sẽ mang số còn lại cho anh lúc nào đó, ngay khi tôi có thể. Anh giữ chiếc xe.” Tôi đưa bạn năm trăm đô-la, đó là của cầm. Đúng thế không?

172 Bây giờ, nắm điều đó, nó là “của làm tin,” nó là “tiền đặt cọc.”

...sau khi anh em được ấn chứng bằng...Thánh Linh của lời hứa, thánh...Thánh Linh của lời hứa,...sau khi anh em đã được đóng ấn...

Mà là...

Điều gì, Ấn chứng của lời hứa này, lời hứa Đức Thánh Linh là gì?

*Mà làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta cho đến kỳ...
chuyện lấy những kẻ mà Ngài đã mua chuộc...*

173 Điều đó là gì? Đó là tiền đặt cọc. Và, thưa anh em, ồ, ồ, ồ, ồ, ồ, các thầy giảng! Nếu đây là tiền đặt cọc, nó sẽ là điều gì khi tất cả chúng ta đến đó! Nó sẽ là điều gì? Nếu đây là...Nếu đây là

những gì chúng ta hưởng bây giờ, và trở nên rất hạnh phúc cho đến khi... Tôi đã thấy những người chín mươi tuổi chỉ đến gần...

174 Tôi đã thấy một thầy giảng lớn tuổi đứng lên tối nọ. Ông đi ra, ông nói ...Như thế này, đi ra bực giảng. Và tôi đã nói, “Cụ già đó sẽ giảng à?”

175 Ông nói, “Ồ, chúc tụng Chúa.” Một người da màu lớn tuổi, mặc chiếc áo khoác dài rất lớn đã cũ.

176 Tôi nghĩ, “Tại sao họ không để một số thầy giảng trẻ của họ giảng dạy? Cụ già đó, làm sao ông ấy giảng được?”

177 Ông cụ nói, “Ồ,” ông nói, “thưa các anh em,” ông nói, “hôm nay tôi đã nghe các anh em giảng dạy suốt ngày,” ông nói, “về những gì Chúa Jêsus đã làm trên đất. Tôi sẽ kể những gì Ngài đã làm trên Trời.” Ông nói, “Tôi sẽ lấy phân đoạn của tôi tối nay trong Gióp 7:27,” nói, “từ nơi xa thăm thẳm trước khi tạo dựng thế gian,” nói, “khi Ngài phán các sao mai đồng hát hòa nhau và các con trai Đức Chúa Trời cất tiếng reo mừng.” Khởi đầu như thế. Nói, “Anh em biết điều này, đã có điều gì đó tiếp tục ở đó.” Ông nói, “Anh em biết...” Và ông bắt đầu dẫn đến những gì đã xảy ra trên Trời. Ông đưa nó xuống cái mống ở chân trời trong lần Đến thứ hai. Khoảng thời gian đó, Đức Thánh Linh giảng trên ông. Bây giờ, họ phải dẫn ông cụ ra, ông khoảng chín mươi lăm tuổi. Ông thực sự giống như thế này, khom cả người, và chỉ một chút chỏm tóc, anh em biết, như thế này. Đi ra đó và ông bắt đầu giảng, nói, “Thật vui mừng! Ha-lê-lu-gia! Vinh hiển thay!” Nhảy lên nhảy xuống như thế. Nói, “Ồ, anh em không có đủ chỗ ở đây cho tôi giảng.” Và đi ra, xuống nền nhà như thế, ông khó có thể đi được. Và đó thực sự là của cầm. Ồ!

178 Đức Thánh Linh làm gì? Ô, đây là nơi tốt, để tôi đọc câu 1 của chương tiếp theo. Được không? Điều đó được không? Hãy nói “A-men.” [Hội chúng đáp, “A-men!”—Bt.] Được rồi, câu 1 của chương 2, thật nhanh. Hãy nghe. “Còn anh em là kẻ đã... anh em...”

*Còn anh em là kẻ được làm cho sống lại, là người đã...
đã chết vì làm lỗi và tội ác mình:*

179 “Anh em đã được Ngài làm cho sống lại.” *Làm cho sống lại* nghĩa là gì? “Làm cho sống động.” Thật như gần chết, nhưng Ngài đã khiến cho anh em sống động bằng tiền đặt cọc. Điều đó sẽ là gì khi anh em—khi anh em thật sự có được tất cả phần chia đã được trả xong? Ô! Không ngạc nhiên khi Phao-lô, đã được cất lên đến từng trời thứ ba, đã nói, “Ấy là sự mắt chưa thấy; tai chưa nghe; nó cũng chưa đi vào trong, vào lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã dành cho họ (sắm sẵn) là những người yêu mến Ngài.” Thật điều đó sẽ tuyệt biết bao! Anh em nói về sự vui mừng không thể tả xiết và đầy dẫy sự vinh hiển! Chà! Ưm! Anh em những người đã từng chết vì lầm lỗi và tội ác mình đã được Ngài làm cho sống lại từ bóng của cái bóng trong những hình bóng khác. Sẽ là gì khi anh em trở nên bóng của những bóng trở nên hình bóng, rồi từ hình bóng trở nên con lạch, con lạch trở thành dòng sông, dòng sông chảy vào đại dương?

180 Và đó là gì khi anh em bước ra ở đó trong ơn cứu chuộc, với một thân thể mới toanh, anh chị em trở lại một thanh niên, hay phụ nữ trẻ hoàn toàn lần nữa, anh chị em sẽ không bao giờ chết nữa? Và anh em nhìn xuống trái đất, và suy nghĩ, “Tôi có thể ăn một ít nho và uống chút nước trong lành, nhưng, anh em biết đấy, tôi không cần nó ở đây. Tuy nhiên ngày nào đó Chúa Jêsus sắp đến, và thể thiên sứ này, thể thần linh này mà tôi đang sống trong...” Sẽ không trở vào lòng mẹ lần nữa, nó sẽ không trải qua ham muốn tình dục nữa; nhưng bởi vì Ngài được sanh ra không bởi ham muốn tình dục, tôi sẽ được sống lại không phải với điều đó, và ngày nào đó Ngài sẽ phán và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, và thân thể đó mà tôi đã từng sống sẽ sống lại thành thân thể đầy vinh hiển, và tôi sẽ bước đi và tôi sẽ trò chuyện, và tôi sẽ sống và tôi sẽ vui hưởng (halêlugia), tôi sẽ sống qua các thời đại Đòi đòi mà hầu đến, qua Đức Chúa Jêsus Christ Chúa chúng ta. Chà! Chính anh em đấy, thưa anh em, đó là Phúc âm!

181 “Vậy nên tôi cũng,” Phao-lô chỉ đang nói điều ông có lúc này. Tôi sẽ đọc phần còn lại của câu này và rồi chúng ta cầu nguyện cho người đau. “Cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được, để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.”

Vậy nên tôi cũng, sau khi tôi có nghe đức tin anh em (Tôi đã nghe rằng anh em tin điều này, tôi đã nghe rằng anh em thật sự tin vào sự định trước, Sự sống Đời đời, và sự cứu rỗi, và vân vân) trong Đức Chúa Jêsus, và tình yêu thương đối với tất cả...các thánh đồ,

Thì tôi vì anh em cảm tạ không thôi, thường nhắc đến anh em trong khi cầu nguyện;

Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, xin ban thần trí của sự khôn sáng và sự tỏ ra...sự hiểu biết Ngài: Chỉ cứ bày tỏ chính Ngài với anh em mọi lúc, lớn lên từ ân điển đến ân điển, từ quyền năng đến quyền năng, vinh hiển đến vinh hiển. Không rút lui nữa; và, nhưng từ vinh hiển đến vinh hiển, tiếp tục di chuyển. Tôi sẽ cầu nguyện cho anh em.

Lại soi sáng con mắt—con mắt của sự hiểu biết anh em...

¹⁸² Ừm! Anh em biết đấy, Kinh Thánh nói anh em bị mù và không biết điều đó. Nhưng ở đây Phao-lô nói, “Tôi đang cầu nguyện cho con mắt anh em được hiểu biết...” Anh em hiểu bằng tấm lòng mình. Đó là những gì ông đang muốn nói. Anh em nhìn bằng mắt, nhưng anh em thấy bằng tấm lòng. Anh em biết điều đó. Được rồi. “Mà Đức Chúa Trời của sự Vinh hiển...” Chúng ta hãy xem, câu—câu thứ 18.

Lại soi sáng con mắt của lòng anh em; hầu cho anh em có thể biết điều trông cậy về sự kêu gọi là thể nào, và sự giàu có của...cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao,

Và biết quyền vô hạn của Ngài đối với chúng ta... (chà! Họ nói quyền năng đã chết phải không? Quyền năng thậm chí chưa đến)... là những người tin, trong sự vận hành của quyền năng vĩ đại Ngài, (Anh em những ai tin vào sự vận hành của quyền năng vĩ đại Ngài, tôi thực sự cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ tuôn đổ ngay quyền năng Ngài trên anh em. Hiểu không?)

Mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi Ngài khiến Ngài từ—Ngài từ kẻ chết sống lại, và đặt Ngài ngồi bên hữu mình trong...các nơi trên trời,

Cao hơn hết...các quyền thống trị,...mọi quyền phép,... thế lực,...vương quyền, và cùng mọi danh đó mà vang ra,...

183 Ô, ồ, ồ! Vì...Không, tốt hơn là tôi không. Chúng ta có thể chắc chắn hiểu phần còn lại tối nay về điều đó.

...mọi danh vang ra, không những trong đời này, nhưng mà cũng trong đời hầu đến:

184 Mọi danh là gì—mọi danh là gì? Mọi danh của mọi người sẽ mang Danh gì? [Hội chúng nói, “Jêsus.”—Bt.] Cả Thiên đàng được mang Danh Chúa Jêsus. Cả Hội thánh được đặt tên Jêsus. Mọi vật được đặt tên Jêsus, vì Nó là Danh duy nhất mà Đức Chúa Trời đã có. Ngài được gọi là Giê-hô-va; Giê-hô-va di-rê, Cửa Lễ sẵn sẵn của Chúa; Giê-hô-va ra-pha, Chúa chữa lành các bạn; Giê-hô-va, cờ xí của Chúa, Ma-na-se; và Giê-hô-va, những Giê-hô-va khác. Ngài được gọi là Sao Mai. Ngài được gọi là Cha, Ngài được gọi là Con, Ngài được gọi là Thánh Linh. Ngài được gọi là An-pha, Ngài được gọi là Ô-mê-ga. Ngài được gọi là Đấng Trước Hết, Ngài được gọi là Đấng Sau Cùng. Ngài được gọi là Nhánh. Ô, Ngài đã được gọi là...Ngài thực sự được gọi mọi thứ danh hiệu, nhưng Ngài chỉ có một Tên.

185 Đó là điều Ma-thi-ơ đã nói về, khi Ngài phán, “Vậy các ngươi hãy đi khắp thế gian và giảng dạy cho các dân, làm phép báp-têm cho họ như Danh,” không phải trong những danh, “như danh của Cha, Con, và Thánh Linh.” Cha không phải là một danh, Con không phải là một danh, Thánh Linh không phải là một danh. Đó là một danh hiệu cho cùng một cái Tên. Đó là Danh trong ba thuộc tính mà thuộc về cùng một Đức Chúa Trời. Danh của Ngài là gì? Thiên sứ đã phán, “Người khác đặt Tên của Ngài là...” [Hội chúng đáp, “Jêsus.”—Bt.] “vì Ngài sẽ cứu dân Ngài ra khỏi tội.” Đó là lý do hết thấy họ đều làm phép báp-têm cách đó trong Kinh Thánh. Đó là cách Thánh Augustine đã làm phép báp-têm cho Vua nước Anh, khoảng—khoảng một trăm năm mươi, hai trăm

năm sau cái chết của Đấng Christ, như Danh Chúa Jêsus Christ. Đúng thế.

Cao hơn hết...quyền thống trị...quyền phép...thế lực...vương quyền, mà—mà mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa:

Và đã bắt muôn vật phục dưới chân Ngài, và đã ban cho Ngài làm đầu trên hết thầy mọi thứ đối với hội thánh,

Mà là thân thể của Ngài...

¹⁸⁶ Bây giờ, nếu thân thể tôi có quyền trên mọi sự, thế thì thân thể tôi là những gì tôi có. Đúng thế không? Đó là những gì tôi có, đó là những gì bạn biết về tôi. Đúng thế không? Ồ, thế thì, hết thấy điều mà Đức Chúa Trời đã có, Ngài đã tuôn đổ vào trong Chúa Jêsus, vì Ngài là sự đầy đủ của thần thánh Đức Chúa Trời trong thân thể xác thịt. Đúng thế không? Và mọi điều mà Chúa Jêsus có, Ngài đã tuôn đổ vào Hội thánh, “Những việc này mà Ta làm, các ngươi cũng sẽ làm. Lại cũng sẽ làm việc nhiều hơn điều này nữa, vì Ta đi về cùng Cha.”

Mà là thân thể của Ngài, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

¹⁸⁷ Ồ, tôi thích điều đó biết bao! Tôi thích điều đó biết bao! Ngày nọ tôi đang đọc một quyển sách viết về chuyến hành trình tôi đã đi hầu việc—hầu việc ở Châu Phi. Tôi chưa bao giờ đọc nó trước đây. Bao nhiêu người đã đọc quyển sách, *Vị Tiên Tri Thăm Viếng Châu Phi?* Trong đó tôi đang nhìn vào một cậu bé da đỏ người Anh-điêng. Bao nhiêu người đã thấy bức hình?

¹⁸⁸ Tôi đã nghe một thầy giảng phúc âm nào đó, đã cầu nguyện cho người đau được khoảng mười lăm năm hoặc hơn nữa, ông ấy nói, “Tôi chưa bao giờ thấy một phép lạ diễn ra trong đời mình.” Ông nói, “Tôi đã thấy nhiều người mà đã nói họ bị đau đầu, được khỏe mạnh. Tôi thấy nhiều người nói họ bị đau dạ dày, đã lành bệnh, và vân vân. Nhưng phép lạ, điều gì đó đã tạo nên và làm điều gì đó...”

¹⁸⁹ Tôi nghĩ anh chàng đó có lẽ nên được đứng đó và chứng kiến điều ấy. Chân của cậu bé da đỏ Anh-điêng hầu như to tròn như thế này, một trong hai chân. Còn chân kia bình thường như chân

con người. Và, nếu bạn để ý, dây đeo của cậu ta, chiếc giày của cậu cao khoảng ba mươi lăm hay ba mươi tám phân, như thế này. Cậu có chiếc đĩa sắt dưới đáy chiếc giày. Chiếc giày của cậu đặt trên đỉnh của hai cái trụ chống đỡ để đứng. Cậu đã bước đến nơi tôi đang đứng, họ mang cậu lên đó. Cậu có hai cái nạng. Cậu mang chiếc giày sắt to này và vệt gót nó như thế. Tôi nhìn vào chân cậu, nó gần như to tròn *thế*.

¹⁹⁰ Bảy giờ, họ là những người Hồi giáo, theo đạo Hồi. Anh em còn nhớ Chúa nhật vừa qua khi tôi đọc cho anh em những gì báo chí đã viết không? Chính tôi đã có nó ở ngay đây, từ Châu Phi, gửi đến cho tôi bởi nhà truyền giáo trở về của chúng ta, Anh Stricker. Đó là bài báo cách mà Billy Graham đã đáp trả về điều đó thế nào. Chính xác. Họ để cho tín đồ Hồi giáo đẩy họ ngay xuống biển. Việc gì thế? Các nhà truyền giáo đang rời bỏ cánh đồng. Ích gì ở lại lâu hơn nữa, họ thực sự bị đánh bại.

¹⁹¹ Tôi yêu mến Billy Graham và nghĩ ông là người tuyệt vời của Đức Chúa Trời. Nhưng điều mà Billy Graham lẽ ra nên đáp trả anh ta, nói, “Chờ một chút...” nếu một số những người Báp-tít theo hình thức cứng nhắc này đã để cho ông làm điều đó, tôi tin ông ắt đã thực hiện điều đó. Tôi tin Billy Graham là một người của Đức Chúa Trời. Nhưng nếu ông ắt đã nói, “Chờ một chút! Tôi là người hầu việc của Phúc âm. Anh tin vào Cự Ước, và anh nói rằng Chúa Jêsus không gì khác hơn một con người. Tôi thách thức anh tranh luận.” Tôi không tin vào việc nhận lấy những thách thức của ma quỷ, không thừa quý vị, nhưng tôi thách ông trở lại, và nói, “Hãy để chúng ta anh và tôi đến với nhau. Tôi là Tiến sĩ Thần đạo,” Billy Braham là Tiến sĩ Thần đạo. “Cho tôi thách đố anh điều này, và để tôi chứng minh với anh rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ. Vậy thì, khi nó đến với sự chữa lành Thiêng liêng, tôi không sở hữu các ân tứ ấy, nhưng chúng tôi có một số anh em có những ân tứ đó. Vậy thì, nếu anh muốn mang họ ra ở đó, để tôi chỉ gọi một người trong số họ, Oral Roberts hay một người nào đó, một người nào đó mà có chức vụ cao quý sẽ đến đó thật sự.” Hãy đến đó, và rồi chứng kiến những gì xảy ra, nói, “Cơ-đốc giáo không phải là những gì anh suy nghĩ.”

¹⁹² Bấy giờ mọi người cảm thấy thất vọng bởi ông chỉ bước ra và bỏ đi. Dĩ nhiên, bây giờ, tôi không tin việc ma quỷ đưa cho bạn một thách thức. Tôi cũng đã nhỏ nước bọt vào mặt hắn như thế, và đã bỏ đi khỏi hắn. Đúng thế. Nhưng khi nó đến một nơi ở đó...Billy có thể đã—có thể đã làm cho người Hồi giáo đó cảm thấy giống một cọng cỏ dại như *thế*. Ông có thể lấy Kinh Thánh đó và lấy Ê-sai 9:6, và nói, “Người đang nói về ai ‘Một Con Trẻ được sanh ra cho chúng ta, một Con được ban cho chúng ta’? Ai là Người này? Người đang nói về Đây là Ai? Đấng Tiên tri này là Ai? Đấng Mê-si sắp đến này là Ai? Hãy chỉ cho tôi thấy ở đâu Ngài đã sản sinh ra chính Ngài trong Mohammed. ‘Người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi sự sửa phạt Người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi Người chúng ta được lành bệnh.’ Hãy chỉ cho tôi thấy điều đó trong Mohammed. Người đã la lên làm sao, ‘Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lia bỏ Tôi? Họ đã đâm lủng tay Tôi và chân Tôi,’ và vân vân thế nào? Hãy chỉ cho tôi thấy bằng lời của chính bạn, tân ước của chính bạn.” Ồ, ông có thể đã đánh bại những người theo Mohammed thậm tệ đến nỗi ông hẳn không biết mình đã ở đâu. Đúng thế.

¹⁹³ Nhưng khi báo chí phải ghi lại, đó là điều khiến tổn thương, điều khiến tim tôi giật thót. Khi nó đã nói ở đó, “Mặc dù Billy phải cho thấy bằng chứng và đáp trả, làm sao những người Hồi giáo có thể nói rằng điều đó sai,” nói, “khi Mục sư William Branham ở Durban, Nam Phi, dựa trên phép lạ không thể nghi ngờ này đến phép lạ khác, bằng quyền năng Thiêng liêng, khi mười ngàn người Hồi giáo sắp mặt xuống cùng một lúc và đầu phục đời sống của họ cho Đức Chúa Jê-sus Christ.” Hoàn toàn. Họ biết về điều đó. Về nguyên tắc cơ bản họ biết về điều đó. Bạn đừng nói với tôi.

¹⁹⁴ Lần nọ có người đến với Chúa Jê-sus nói, “Thưa Thầy!” Anh em biết ông ta là người Pha-ri-si. Nói, “Chúng tôi biết Thầy là Giáo Sư đến từ Đức Chúa Trời. Chúng tôi biết điều đó. Chúng tôi biết điều đó, bởi vì không người nào có thể làm những việc giống như Thầy làm trừ phi Đức Chúa Trời ở cùng người. Chúng tôi hiểu. Chúng tôi biết điều đó. Nhưng chúng tôi không thể xưng nhận nó, đấy, bởi vì nếu chúng tôi làm thế, thì chúng tôi sẽ bị đuổi ra

khỏi giáo hội chúng tôi. Đấy, chúng tôi sẽ mất thanh danh.” Và vì thế Chúa Jêsus đã phán vậy, bắt đầu nói người ấy phải được sanh lại.

195 Về chàng trai Hồi giáo đó, khi anh ta đứng đấy, có bức hình của anh. Máy ghi hình sẽ không nói dối. Anh ta đang đứng ở đó, một chân ngắn hơn nhiều (khoảng ba mươi lăm phân) so với chân kia, đang đứng trên chiếc giày sắt đó. Tôi đã nói với cậu ấy, “Anh biết nói tiếng Anh không?”

196 “Không, thưa ông.” Không biết nói tiếng Anh. Người thông dịch nói, “Anh ta không nói tiếng Anh.”

“Anh ta đã bị như thế bao lâu rồi?” Người phiên dịch hỏi anh ta.

“Từ khi mới sanh ra.”

“Anh có thể xê dịch cái chân được chút nào không?”

“Không, thưa ông.”

“Anh có tin vào Đức Chúa Jêsus Christ không?”

Nói, “Tôi là người Hồi giáo.”

Tôi nói, “Anh sẽ tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ nếu Ngài khiến anh khỏe mạnh chứ?”

197 “Tôi sẽ tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Đấng Cứu Rỗi của tôi nếu Ngài khiến tôi khỏe mạnh.”

198 “Nếu Ngài làm cho cái đó khỏe, cái chân đó giống cái kia, anh sẽ tin nhận Ngài không?”

“Tôi sẽ tin.”

199 “Ồ, Đức Chúa Trời ôi, Ngài sẽ làm gì?” Đây là điều kế tiếp; mọi câu hỏi được trả lời. Anh Mike, đó là sự cảm thấy. Tôi chờ chỉ một phút để thấy Ngài sẽ nói gì. Tôi nhìn lướt qua đó và tôi thấy cậu con trai đang đi, đang bước tới, như đi dọc theo những bức tường như thế. Tôi nói, “Bao nhiêu người Hồi giáo sẽ chấp nhận điều đó? Đây là một anh chàng Hồi giáo, hãy nhìn anh, anh đang đứng lên đó.” Tôi nói, “Quý vị bác sĩ, các ông muốn nhìn thấy anh ta không? Anh ta đang đứng kia.” Ô, các bạn biết anh ta đứng ở đâu vào lúc đó. Đấy, các bạn biết anh ấy đang đứng ở đâu. Không ai... Anh ta đấy.

200 Tôi nói, “Hãy bước theo lối này, anh bạn.” Và họ nhận ra anh, anh ấy đây rồi. (“Ta-lum, ta-lum.”) Tôi nói, “Trông giống như gần ba mươi, ba mươi lăm phân. Gần như *thế*.”

“Đúng vậy.”

201 Tôi nói, “Nhưng Đức Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời có thể làm cho anh ấy khỏe mạnh. Những người Hồi giáo các anh muốn tin điều đó và tiếp nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi mình không?”

202 Có hàng ngàn cánh tay da màu đen giơ lên qua điều đó. “Ô, lạy Chúa, giờ là lúc.” Tôi nói, “Lạy Cha Thiên thượng, nếu Ngài từng đáp lời, xin hãy trả lời con giờ này, đây là sự vinh hiển Ngài, điều này vì Ngài. Con cầu xin Ngài làm cho chàng trai này khỏe mạnh.” Tôi chỉ cầu nguyện trên anh ta như thế.

203 Tôi nói, “Hãy cởi giày anh ra.” Người thông dịch, nhìn tôi thật kỳ cục. Tôi nói, “Hãy cởi giày anh ra.” Anh ấy cởi nó ra. Bởi vì tôi đã thấy khả tượng đó, điều gì sắp xảy ra. Anh ấy cởi bỏ vật đó. Khi đó anh ta lấy nó lại và bước từ đằng kia đến tôi, cả hai chân đứng như bình thường, như cả hai chân bước đi như mới. Tôi nói, “Anh muốn đi lui đi tới không?”

204 Anh ấy kêu lên giống như thế, đi lui đi tới, anh không biết làm gì. Bước đi như thế, anh nói, “Ô, Alla! Alla!”

Tôi nói, “Chúa Jêsus! Chúa Jêsus!”

Ồ, ô, ồ! “Ô Yêsu! Yêsu,” lúc đó. “Yêsu! Yêsu,” như thế.

Tôi nói, “Có thắc mắc gì không, hỏi gì không?”

205 Julius Stadskev, bao nhiêu người biết ông ấy? Anh Stadskev đã đến nhà thờ ở đây; vừa—vừa mới đến nước Đức. Nói, “Chờ một chút, Anh Branham, chờ một chút.” Đưa người thợ chụp hình đến ngay lập tức. “Tôi chụp hình anh ấy được không?”

Tôi nói, “Xin mời.”

206 “Hãy bước qua ở đây, để giày anh ở đây.” Ông ấy đứng như thế, chụp hình chàng trai ở đó, với cả hai chân thật bình thường và thẳng hết sức. Đứng đó với chiếc giày và dây đeo cũ của anh, như *thế*, như *thế*.

207 Tôi nói, “Bao nhiêu người Hồi giáo các bạn bây giờ khước từ Mohammed như là tiên tri, và tin Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời, và nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi của mình cách cá nhân?” Mười ngàn bàn tay đã giơ lên trời. Halêlugia! Họ không muốn một...

208 Người ta cố gắng ngăn cản điều đó, bởi vì họ gọi chúng tôi, là “thánh quá máu,” như họ gọi chúng tôi, anh em biết đấy. Cũng một thể ấy, Đức Chúa Trời đang vận hành. Ngài đang đặt để Hội thánh Ngài. Ngài đang làm trở hơn, vô cùng mọi việc chúng ta có thể làm hoặc suy tưởng. Ngài thật sự là Đức Chúa Trời như Ngài đã từng có.

209 Vì thế, hồi những bạn trẻ tuổi, cho phép tôi nói với các bạn điều gì đó ngay lúc này. Dân sự yêu quý của tôi, các bạn ở đây trong đất này, và những người khác đang nghe băng ghi âm trong những xứ hải ngoại và bạn ở bất cứ nơi nào, đừng sợ. Mọi việc sẽ tốt đẹp. Đức Chúa Trời là Cha, trước khi tạo dựng thế gian, đã biết mọi việc mà sẽ xảy ra. Mọi việc tiến triển tốt đẹp. Các bạn yêu Ngài không? Hãy giữ tấm lòng bạn cho đúng.

210 Và, nên nhớ, khi hơi thở này bay đi khỏi đời sống này, đối với những người già các bạn hay với những bạn trẻ, và những người mẹ các bà, khi quý vị thấy những đứa con bé bỏng của mình, bé gái sơ sinh nhỏ đó đã chết khi nó chào đời chưa được tám ngày hay năm ngày, nó sẽ là một người nữ trẻ đẹp khi quý vị gặp nó. Người Ông đó đã còng lưng, ông hầu như không thể thấy mình đang đi đâu; khi bà gặp ông, bà nội, cụ ông sẽ là thanh niên đẹp trai, thật trẻ như khoảng hai mươi tuổi, đúng trong lúc rục rờ nhất của tuổi thanh xuân. Và cụ sẽ mãi mãi như thế. Bà sẽ có thể chạm tay cụ, bà có thể bắt tay với ông. Bà sẽ giang đôi tay ra ôm lấy ông, nhưng ông sẽ không phải là “chồng,” ông sẽ là “anh trai.” Ô, chào ôi! Ông sẽ rất cao quý hơn là “chồng.” Bà nghĩ bà yêu ông không? Chắc chắn bà yêu rồi. Nhưng đó là *tình yêu có điều kiện*; hãy chờ đợi cho đến khi các bà nhận được *tình yêu không điều kiện*. Hãy chờ đợi cho đến khi tình yêu Thiên thượng đích thực đó bắt lấy, và rồi thấy là gì. Thân thể này ở đây thực sự giống như một đồng rác cũ đang cháy âm ỉ, nó chẳng tốt chút nào, chẳng có

gì với nó. Điều duy nhất tôi khuyên anh em làm bây giờ, là đây, thưa các bạn của—của—của tôi...

211 Một lát nữa tôi sẽ...Anh em có muốn tôi chọn ra hai chương khác lúc nào đó không? Chúa...Tôi—tôi phải nghỉ một chút trước khi đi Chautauqua. Bây giờ, tôi không thể giảng những điều này trong những buổi nhóm của họ. Có quá nhiều không-...quá nhiều niềm tin khác nhau. Anh em hiểu không? Đây chỉ là một hội thánh đơn độc. Hiểu không? Tôi không thể...Tôi có quyền giảng ở đây bất cứ điều gì tôi muốn. Đây là đền tạm của tôi, đây, và tôi đang nói chuyện với anh chị em. Bây giờ, tôi tin dân sự họ đã được cứu. Vâng, thưa quý vị, tôi thật sự tin điều đó. Nhưng, ồ, còn biết bao nhiêu điều hơn nữa sẽ diễn ra khi anh em biết mình đang bước đi ở đâu. Nhiều chùng nào, biết, thật sự biết những gì anh em đang làm, anh em biết đấy, thay vì choáng váng, bước đi loạng choạng. Chúng ta hãy cứ đứng lên trong Sự Sáng, và bước đi trong Sự Sáng và biết cách nào anh em đương đầu. Đó là thật. Chúa sẽ ở cùng anh em.

212 Và nếu như mỗi người trong chị em ở đây bây giờ chưa được đặt để địa vị! Chị em có thể không là gì ngoài một người nội trợ. Ồ, chị em nói, “Anh Branham, tôi chưa bao giờ làm việc gì trong đời. Tôi không phải là nhà truyền giảng.” Ồ, có lẽ Đức Chúa Trời mang chị em đến đây để nuôi một gia đình với con cái, ngoài những đứa con của gia đình đó có thể đến với một gia đình với những con cái khác mà sẽ là một thầy giảng mà đem một triệu linh hồn đến với Đấng Christ. Chị em phải ở đó. Chị em ở đây dành cho một mục đích. Chị em có biết điều đó không?

213 Ồ, anh em nói, “Mọi điều tôi đã làm, là, cày những đám ruộng quen thuộc này. Và tôi có thể đi ra ngoài, trước buổi tối, không biết cách nào để kiếm sống nuôi các con tôi. Tôi nhìn vào những đứa nhỏ đáng thương không có giày để mang. Tôi đã ngồi và khóc. Tôi có một chiếc xe ngựa cũ, và tôi và Maw đã đi nhà thờ.” Đừng lo, hỡi anh em. Anh cứ giữ sự yêu mến Ngài, Ngài có một mục đích cho anh. Anh chỉ ngồi đây theo cách của anh, cứ tiếp tục ngay. Hiểu không? Anh có thể không bao giờ giảng một bài, nhưng anh có thể là người ông vĩ đại của người mà sẽ làm điều đó.

214 Anh em biết rằng Đức Chúa Trời đã tin cậy (chúng ta hãy xem nào, tên người đó là gì?) Lê-vi, dâng phần mười khi ông còn ở trong lòng Áp-ra-ham, khi Mên-chi-xê-đéc gặp ông. Bao nhiêu người biết điều đó? Và chúng ta hãy xem. Áp-ra-ham sanh Y-sác, Y-sác sanh Gia-cốp, Gia-cốp sanh Lê-vi; là cha, ông, ông cố; khi họ còn ở trong lòng, trong dòng dõi của ông cố mình, Kinh Thánh đã công nhận ông về việc dâng phần mười cho Mên-chi-xê-đéc. Chao ôi, chao ôi, chao ôi, chao ôi! Hỡi anh em! Ô! Tôi...

215 Có một—có một người Anh trẻ tuổi đã cải đạo ở trên đó đêm nọ ở nước Anh, anh ấy nói, “Tôi rất hạnh phúc! Tôi rất hạnh phúc!”

216 Vàng, rất sung sướng biết rằng điều đó là thật! Và ngày vinh hiển nào đó, tôi không biết khi nào ngày đó sẽ đến, nhưng nếu đó là một khả tượng, tôi không nói tôi có mặt ở đây. Hãy nhớ, luôn luôn nhớ điều này trong trí, xin cho những người giữ băng ghi âm làm như vậy. Dù là tôi đã ở trong một khả tượng, hay mang đi trong Thánh Linh, tôi không biết. Nhưng nó thật sự đúng như tôi nắm Anh Neville như *thế*, đúng như thật. Và tôi có thể nhìn và nói chuyện với những người đó. Và người vợ đầu tiên của tôi đứng ở đó, nàng không la lên, “chồng tôi,” nàng nói, “anh yêu quý của tôi.”

Một cô gái thường đi với tôi cách đây nhiều năm đứng ở đó.

217 Có lẽ một số người thân của cô đang ngồi đây, Alice Lewis ở Utica, một cô gái Cơ-đốc cao quý, rất tốt. Đã kết hôn hơi trẻ, và có một cháu bé đầu tiên của cô và đã chết trong tuổi còn thơ ấu. Alice Lewis, tôi đã bước vào nhà tang lễ để gặp cô. Tôi vừa đi vào nhà, tôi nghe cô ấy đã chết. Tôi bước xuống đó, không có ai trong phòng, tôi nói, “Có một bà ở đây, Bà...” Tên của bà ta là Emmerke. Và bà đã kết hôn với một thanh niên Cơ-đốc rất tốt, và bà đã là cô gái Cơ-đốc cao quý. Tôi đã đi với cô gái đó khắp nơi, tất cả các nơi và mọi thứ. Và chỉ những đứa trẻ, mười tám, mười chín tuổi, ở khắp nơi, Cơ-đốc nhân tốt đẹp, cô ấy không hề biết về điều gì ngoài Cơ-đốc giáo chân thật. Còn tôi là một tội nhân. Nhưng tôi muốn đi với cô ấy. Tôi đã bước vào...Chồng cô ấy là Cơ-đốc nhân được tái sanh, con người chân thật. Và tôi không biết; tôi biết cô ấy đã chết, tôi đã thấy trên báo. Và tôi đi xuống và họ bảo cho tôi.

Tôi đã đi xuống ở đó đến nhà tang lễ Coots và tôi nói, “Các anh có Bà Emmerke không?”

Anh ấy nói, “Billy, bà ấy ở ngay trong phòng ở đó.”

218 Và tôi đi vào đó và đứng bên cạnh quan tài. Tôi nghĩ, “Alice, tôi đã ở trong ngục tù tối tăm nhất, tôi đã ở trên những con đường tối tăm đó. Cô và tôi đã bước đi với nhau qua những con đường và đi xuống qua bên kia con sông, khi người ta thường có những con tàu biểu diễn xưa, chúng ta đã ngồi xuống đó và lắng nghe vở kịch thần thoại ấy. Đi lên đi xuống những con đường nhỏ, cô thật đúng là một người cao quý! Thật tôi cảm ơn Đức Chúa Trời biết bao vì đời sống cô. Hãy yên nghỉ, người em gái thân yêu của tôi, hãy yên nghỉ trong sự bình an của Đức Chúa Trời.”

219 Và một đêm nọ trong một khái tượng, cô ấy chạy đến với tôi. Cô nói, “Người anh được ơn của tôi,” và giang tay ôm lấy tôi. Ô, ồ, anh và chị, điều đó đã biến đổi tôi. Tôi có thể không bao giờ là con người như vậy nữa. Nó rất thật! Nó rất thực—rất thực như tôi đang nhìn quý vị, thực sự đúng thế. Vì thế, không có sự sợ hãi. Tôi có thể chết trước khi tối nay chấm dứt.

220 Tôi muốn nuôi dạy bé trai của tôi ở đó, Joseph. Tôi muốn thấy nó trên bục giảng, khi tôi lấy quyển Kinh Thánh này...khi tôi đến một nơi tôi thấy Joseph trên bục đang giảng dạy như một—như một người trẻ tuổi đầy dẫy Đức Thánh Linh, được xức dầu bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời trên nó. Và tôi tin nó sẽ là một tiên tri. Ngày nọ khi tôi—khi tôi—khi tôi thấy cậu bé sáu năm trước khi nó được sanh ra, anh em còn nhớ tôi đã nói với anh em về nó sẽ đến. Hãy nhớ tôi đã gọi nó, ở ngay đó bên cạnh bàn thờ, không biết tôi đã nói gì, trong lễ dâng con, tôi đã nói, “Joseph, con là một tiên tri.”

221 Và ngày nọ đang đứng trong sân, nó bước vào đến bên tôi, và nó nói, “Ba ơi, Chúa Jêsus có bàn tay giống như của ba không?”

Tôi đáp, “Ồ, đúng thế, con ạ. Sao thế?”

222 Nó nói, “Con đang ngồi trên chiếc xe đạp của con, đang chờ Sarah” (đó là em gái nó) “đang từ trường đi về nhà.” Đang ngồi đó. Tôi không thấy nó ra đường, nó đang ngồi phía sau như thế này. Và nói, “Con nhìn lên, và,” nói, “khi con nhìn, con thấy một

bàn tay giống như của ba, có tay áo màu trắng đang nắm giữ ở trên con.” Và nói, “Nó cứ tiếp tục như thế.” Nói, “Bàn tay đó của Chúa Jêsus đang ở trên phải không?” Tôi nhìn mẹ nó, mẹ nó nhìn tôi. Chúng tôi đi xuống nhà Bà Wood. Nơi bà ở luôn luôn, nằm ở đây. Chúng ta chất vấn nó, hỏi đi hỏi lại, và mọi cách chúng tôi có thể. Đó là một khả tượng. Nó đã thấy điều đó. Khi tôi có thể thấy được lúc bé Joseph đang đứng...Tôi hi vọng tôi sống cho tôi đến lúc nó cưới vợ, nếu Chúa Jêsus trì hoãn.

223 Và tôi là một người già, râu quai nón hoa râm mọc quanh cổ tôi đây. Tôi đã gỏi...Tôi muốn gỏi hai hay ba triệu linh hồn đến với Đấng Christ nếu có thể được. Quyết định của tôi là rao giảng Phúc âm đến bốn phương trời. Vâng, thưa quý vị. Vậ, xin giúp con, Đức Chúa Trời ôi, con sẽ làm điều đó. Vì thế, khi tôi có thể thấy giờ đó đến, Anh Mike.

224 Tôi có thể nhìn thấy lúc Mẹ, Meda, tôi gọi cô ấy, người yêu quý của tôi, đấy, cô ấy...chúng tôi sắp già, thấy tóc cô ấy đang ngã sang màu xám, và thấy chúng tôi sắp ra đi, tàn tạ dần.

225 Rebekak, tôi rất được an ủi vì Rebekah. Giáo sư âm nhạc của nó bảo tôi đêm nọ, nói, “Chà, nếu cô ấy cứ tiếp tục như thế, thưa Anh Branham,” nói, “thật khó nói cô ấy sẽ làm gì.” Đấy, tiếp tục đi vào âm nhạc. Tôi muốn nó, và tôi muốn...tôi muốn Sarah chơi đàn organ, Becky chơi đàn piano, tôi muốn Joseph ở tại bục giảng.

226 Khi tôi thấy điều đó xảy đến, và tôi và Mẹ có thể đã đi loạn choạng, tôi vịn vào cây gậy cũ, một đêm nào đó, đi xuống dọc đường, và tôi có thể nhìn vào trong đó và thấy con trai tôi đang đứng đó được xúc đầu đầy dẫy Đức Thánh Linh, đang giảng dạy cùng Phúc âm này. Tôi muốn lấy quyển Sách thân yêu này, và nói, “Con trai, Nó đây này, Nó là của con. Con đứng với Nó, con đừng thỏa hiệp một Lời nào. Con hãy sống đúng với Nó, con yêu quý. Con đừng, đừng quan tâm, bố không quan tâm ai chống lại con, ai là người chống lại, Đức Chúa Trời sẽ ở cùng con. Con giảng mọi Lời đúng cách Nó đã được viết trong Đó, và Bố sẽ gặp con bên kia sông.” Tôi muốn đến gần và ôm lấy nàng trong đôi tay mình, vợ tôi, và vượt qua sông Giô-đanh.

²²⁷ Cho đến lúc đó, Đức Chúa Trời ôi, xin cho con ở lại trên cánh đồng, trung tín! Xin cho con! Con không quan tâm giá phải trả là gì, hoặc bao nhiêu, điều con làm, hay *điều này*, *điều kia* hay *điều nọ*. Xin để con ở lại trung tín và đứng với Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, để khi ngày đó đến và con vượt qua nơi đó, và con có thể nhìn ngang qua và nói, “Anh kia rồi. Ồ, người bạn yêu quý của tôi, anh em yêu quý của tôi, chị yêu quý của tôi.”

²²⁸ Thầy giảng trẻ tuổi, hãy bước vào cánh đồng, lao mình vào công việc. Hết thầy các thầy giảng trẻ các anh cùng các thứ, đừng để anh em đi lòng vòng. Đừng để anh em chỉ ngồi và không làm gì cả. Hãy đi ra ngoài xa kia và đem về một linh hồn. Hãy làm điều gì đó! Hãy xúc tiến, hãy hành động. Đừng dừng lại, thầy giảng trẻ tuổi ở đằng kia. Đức Chúa Trời ban phước cho lòng anh.

²²⁹ Anh nhắc tôi nhớ khi tôi khoảng ở tuổi đó, tôi nghĩ, có lẽ là người trẻ hơn anh ấy một chút. Tôi chỉ khoảng hai mươi mấy tuổi khi tôi đặt viên đá góc ấy ở đó. Tôi nhớ trước đây tôi đã mặc chiếc áo màu xanh và chiếc quần trắng, và đứng ở đó đặt viên đá góc ấy cách đây khoảng ba mươi một năm. Thấy tuổi tôi như thế nào, tôi chỉ là một thanh niên. Chỉ đứng đó, đặt viên đá góc ấy. Tôi đã không thỏa hiệp một Lời. Tôi đã giữ Nó chính xác cách tôi đã đặt viên đá góc đó. Đằng xa kia là sự làm chứng của tôi đang nằm ở đó, nơi đó tôi đã viết ra trên một tờ giấy trắng ở cuối quyển Kinh Thánh, và đã xé nó ra và đặt nó trong viên đá góc đó, và nó vẫn nằm đó. Và có lẽ nó được viết trên những trang giấy Lời đời đời của Đức Chúa Trời trên Trời. Xin cho tôi đứng vững cho đến cuối cùng.

Chúng ta hãy cúi đầu chỉ một phút để cầu nguyện giờ này.

²³⁰ Để kết thúc tối nay, kết thúc những điều này, một chương, mà không bị phán xét. Anh em nên có người khác, và cách người đó tiến hành và sắp đặt nội thánh đúng trong chỗ của nó như thế nào. Tôi sẽ cung cấp điều đó cho anh em lúc nào đó, ý Chúa. Tôi phải nghỉ ngơi chỉ một chút bây giờ trước khi tôi đi vào Chautauqua đằng xa kia, đến một buổi nhóm lớn khác, rồi từ đó tôi đi qua Oklahoma, từ đó tiếp tục đến Klamath Falls, rồi từ Klamath Falls tiếp tục xuống tới California, lên Yakima, tôi sẽ không trở về cho đến ngày 15 tháng Tám tới.

²³¹ Nhưng nhìn xem, xin để cho tôi hỏi anh em đôi điều, nếu điều gì đó sẽ xảy ra cho anh em hay tôi trước khi lúc đó đến, nếu tôi sẽ sang sông vào xứ đó, hay nếu anh em sẽ vượt qua trước lúc đó vào xứ ấy, anh em có cảm thấy sự đảm bảo tối nay rằng chúng ta sẽ gặp nhau ở đó trong nơi ấy không? Nếu có, hãy giơ tay lên, nói, “Tôi cảm thấy sự đảm bảo trong lòng tôi.” Xin Chúa ban phước cho lòng anh em. Xin Chúa ban phước cho anh em. Nếu có một người ở đây không cảm nhận sự đảm bảo rằng họ sẽ được ở đó, và muốn nói, “Hãy nhớ tôi, Anh Branham, để tôi sẽ có sự đảm bảo ấy,” hãy giơ tay lên, “tôi, cũng muốn ở đó.” Chúa ban phước bà, thưa bà. Chúa ban phước cho bà.

²³² Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con mang đến cho Ngài tối nay hội chúng này, mọi bàn tay, theo như con biết, đã giơ lên. Tất cả chỉ trừ một người, linh hồn quý giá nào đó đang đang ngồi phía sau đây, chỉ lo lắng một chút liệu họ có thể vượt qua vùng đất, nơi có đủ tình yêu thiêng liêng thực sự trong lòng họ, trong trái tim người phụ nữ quý giá đó, rằng chị ấy sẽ đến vùng đất đó không nếu chị ấy sẽ chết đêm nay: liệu nó có kéo linh hồn mệt mỏi của chị ấy vào Đất Hứa của Đức Chúa Trời không?

²³³ Lạy Cha ở trên Trời, như con đã đứng đây ở bục giảng này và giảng đạo, và đổ mồ hôi, và kêu khóc, và van xin, và thuyết phục, xin cho con xin Cha một lần nữa, lạy Chúa, xin cho con cầu thay cho chị gái con phía sau đó; Đức Chúa Trời ôi, xin đặt để trong lòng chị tối nay: tình yêu thiêng liêng đó, Thánh Linh đó của Đức Chúa Trời, sự bình an vượt quá mọi sự hiểu biết, rằng chị sẽ nhận được Thánh Linh của Ngài, được Đức Thánh Linh đóng ấn cho đến ngày đó. Con muốn gặp chị ấy, Chúa ôi, khi chúng con đi qua cây cầu. Nếu ấy là—nếu ấy là của con—nếu ấy là đặc ân của con được băng qua đó, nếu điều mà Ngài đã cho con thấy là có thật, và con băng qua đó, con muốn gặp chị ấy ở đó, và thấy chị chạy đến và nắm lấy tay con, và nói, “Anh trai yêu quý của tôi, chính là đêm đó mà Điều gì đó mách bảo tôi hãy giơ tay lên, khi anh giảng về sách Ê-phê-sô. Tôi đã giơ tay lên, và điều gì đó đã xảy ra với tôi sau đó. Tôi đây. Bây giờ tôi trẻ mãi mãi.” Đức Chúa Trời ban điều đó cho con người quý giá đó.

234 Những người này đã giơ tay lên rằng họ đã được Đức Thánh Linh đóng ấn, thì Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên họ, và họ đã nhận được Đức Thánh Linh, họ được đóng ấn với tình yêu thương tin kính đó trong lòng họ. Thật chúng con biết ơn Ngài vì họ.

235 Nhận ra rằng, Cha ơi, những cuốn băng này sẽ ra ngoài thế giới. Nhiều micro được trải dài trên bục giảng này, có nghĩa là các cuộn băng đang được tạo ra, quay lại ở đó, Tiếng nói sẽ đi đến các vùng đất khác nhau trên khắp thế giới, trên khắp thế giới, hai mươi hoặc ba mươi quốc gia khác nhau sẽ nghe thấy nó. Con cầu nguyện cho mỗi người mà nghe cuốn băng này, mà chưa có hy vọng về Sự sống Đời đời, mà chưa có phép báp têm của Đức Thánh Linh, xin cho Điều đó đến với tâm lòng họ một cách êm dịu. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

236 Và xin cho con, nếu con không bao giờ gặp họ trong đời này, khi con băng qua vùng đất đó, xin cho họ chạy đến và ôm lấy con (và con ôm lấy họ, và họ, chúng con kêu lên, “Anh em quý báu!” với nhau), nói, “Tôi đã nghe cuốn băng của anh về Ê-phê-sô, cách mà Đức Chúa Trời đã định trước chúng ta đến với Sự sống Đời đời, và chính trong cuốn băng đó mà tôi đã nhận được Tiếng của Đức Chúa Trời và được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh vào Vương quốc của Đức Chúa Trời.” Xin nhậm lời, Cha ôi.

237 Xin chữa lành tất cả những ai đau ốm và đau khổ. Xin nhận lấy sự vinh hiển cho chính Ngài vì chúng con giao phó tất cả những điều này cho Ngài trong mọi nỗ lực trong Danh của Chúa Jêsus, Con của Ngài. A-men.

238 Ở đây có ai bị bệnh và muốn đặt tay lên họ để được cầu nguyện cho không? Mời các bạn giơ tay lên? Được rồi. Mời các bạn bước đi yên lặng, bây giờ, đến bàn thờ ngay tại đây, và đứng lại một lúc, trong khi Anh Neville đến với của anh ấy...

239 Ồ, điều này dường như, đang cầu nguyện cho người đau, chỉ—chỉ dường như đi xuống nơi bạn biết bạn đang đứng, một cách chính xác. Đức Chúa Trời biết tất cả về điều này.

240 Khi tôi nghe bài hát đó...Hãy nhớ, nếu anh em đang sống khi tôi đi, hãy chơi bài này cho tôi: *Chỉ Tin Mà Thôi*. Hãy nhớ, tôi

không chết, tôi sẽ không rất xa anh em đang nghe nó. Tôi không thể chết; Chúa Jêsus đã ban cho tôi Sự sống Đời đời; sẽ khiến tôi sống lại vào ngày sau rốt; tôi sẽ gặp anh em. Và nếu anh em đi, tôi sẽ tin điều tương tự đối với anh em. Tôi tin chúng ta sẽ gặp lại nhau.

²⁴¹ Nhìn kia, quý bà này đang đứng đây với mái tóc hoa râm. Bà là Cơ- đốc nhân? Đầy đầy Thánh Linh của Ngài, đang chờ đợi Ngài đến, chỉ đứng ra đây đợi thuyền đến cùng. A-men. Ô, chị...

ĐỊA VỊ LÀM CON 4 VIE60-0522E

(Adoption 4)

LOẠT BÀI ĐỊA VỊ LÀM CON

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 22 tháng Năm, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org